

Az Argentínai Magyar Kolónia elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

V. évf. N° 51 szeptember / septiembre de 2004

TARTALOMJEGYZÉK

ÍNDICE

1) SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK	MENSAJES DE LA REDACCIÓN
2) ESEMÉNYNAPTÁR	CRONOGRAMA DE ACTIVIDADES DE LAS INSTITUCIONES
3) KOLONIÁLIS HÍREK	NOTICIAS DE NUESTRA COMUNIDAD
4) MINKET ÉRINTŐ HÍREK INNEN-ONNAN	NOTICIAS DE ACÁ Y DE ALLÁ
5) OLVASÓLEVELEK	CORREO DE LECTORES
6) KOMOLY TÉMÁK	PÁRRAFOS DE SERIEDAD
7) E-LEKTRONEVETÉS	CYBERISA
8) HIRDETÉSEK	AVISOS Y SOLICITUDES
9) INTÉZMÉNYEINK (Állandó rendezvényeink)	NUESTRAS INSTITUCIONES (Actividades permanentes)
10) SZERKESZTŐSÉG	LA REDACCIÓN

Előző számok honlapunkon megtalálhatók:

Puede encontrar los números anteriores en la Web:

www: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

e-mail: hungargennews@arnet.com.ar

Ha óhajtja kinyomtatni a hírlevelet, tegye A4-es papírral.
Si desea imprimir el Newsletter, hágaló en hojas A4.

Ha továbbra nem óhajtja kapni hírlevelünket, kérjük küldjön címünkre egy üres e-mailt: hungargennews@arnet.com.ar
A tárgy-mezőbe írja be: KIIRATKOZÁS

Si no desea recibir nuestros servicios de noticias y ser borrado de nuestras bases de datos, envíe su respuesta colocando en Asunto: REMOVER, a la siguiente dirección hungargennews@arnet.com.ar. Desde ya disculpe las molestias que pudimos haberle ocasionado.

Köszönjük Olvasóink megértését, hogy az eltérő ékezetkódolások miatt a magyar szövegekben nem követjük a helyesírási szabályokat a hosszú ő és a hosszú ü ékezeteket illetőleg.

1) Szerkesztőségi üzenetek / Mensajes de la Redacción

Kedves Olvasó!

A szerkesztő háromhetes magyarországi tartózkodása miatt a szeptemberi hírlevél kibocsátása kis késést szenved. Mire megjelenik, Magyarországon már összeülnek a honatyák a szeptember 5-re kitűzött parlamenti gyűlésen, hogy megszavazzák a lelépő Medgyessy Péter helyett az új miniszterelnököt. Az utolsó hetekben lezajlott kormányválság oly méreteket öltött, hogy Magyarországnak évtizedek óta először sikerült megint a New York Times első oldalán szerepelni. Noha mindez a lakosság legnagyobb részét egyáltalán nem foglalkoztatja, a másfél évtizedes magyar demokráciában az első, "világhírnek" számító krízist élük. Buenos Airesben pedig a kolóniánk oly dús eseménysorozatot produkált, hogy a hírlevél nem győzi közölni a beszámolóik özönét... Itt igen világosan megnyilvánul a magyar élniakarás, és ezt kívánhatjuk az anyaországbelieknek is!

Ajánljuk Olvasóinknak, hogy alább, a 4. fejezetünkben a "Hírek Magyarországról és a nagyvilágból" rovatban keressék meg a Budapesten készült interjúk itt közölt részét.

Emellett folytatjuk az új rovatunkat az Olvasólevelek (5. fejezet) végén a koloniális születésnapokkal.

Estimado Lector:

La publicación de este número de nuestro boletín sufre un pequeño atraso debido a las vacaciones de la directora editorial. Ínterin, la actividad de la colonia húngara ha mostrado gran vitalismo y variedad, lo que se ve reflejado en la abundancia de los relatos respectivos. Seguimos fieles a uno de nuestros principales objetivos: informar debidamente a los miembros de nuestra colectividad de lo que ocurre en su seno, por lo que casi no caben otros temas en este número. Damos por descontado que los amables Lectores sabrán disculparnos.

En Hungría hemos tenido la oportunidad de realizar algunas entrevistas, dos de las cuales ya se publican en este número (en húngaro). Va un agradecimiento especial por la pesada tarea de desgrabación de los textos a nuestra fiel colaboradora, Trixi Bonapartian.

Külföldi Olvasók részére: A HungArgenNews hírlevél költségeire szánt hozzájárulását szívesen és köszönettel vesszük "Asociación Cultural EMESE no a la orden" számára kiállított csekken. Cím: Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires. Kérjük jelölje meg, hogy a HungArgenNews számára küldi az összeget.

Los interesados en contribuir a la publicación de HungArgenNews y asegurar su continuidad encontrarán los detalles pertinentes en la última sección, "La Redacción".

¡Agradecemos muy especialmente a nuestros lectores y amigos que ya se han acercado con su contribución!

Los recibos correspondientes se envían por correo común al domicilio de nuestros contribuyentes.

Red Solidaria: Solicitamos a nuestros lectores dispuestos a donar sangre en caso de necesidad que envíen por una única vez un e-mail a hungargennews@arnet.com.ar indicando en Asunto: DONAR SANGRE y en el contenido: Apellido y nombre, teléfono y grupo sanguíneo. Muchas gracias.

2) Eseménynaptár (en castellano, a continuación)

BEVÁNDORLÓK NAPJA A VOLT „HOTEL DE LOS INMIGRANTES”-BEN

Szeptember 4, szombat, 10 óra. Népviseletes fiatalok és intézmények képviselői vesznek részt.

Dirección General de Migraciones épülete (Av. Antártida Argentina 1355, Buenos Aires.)

MAGYAR SZENTMISE A HUNGÁRIÁBAN

Szeptember 4, szombat, 18 óra

Pje. Juncal 4250 - Olivos. Bárány Béla atya mondja.

BAJTÁRSI / RENDTÁRSI TALÁLKOZÓ ÉS EBÉD (MHBK / VITÉZI REND, KÖZÖSEN)

Szeptember 5, vasárnap, 12 óra

A Szent László Iskola nagytermében (Moreno 1666 – Olivos). Ez alkalommal Vitézi avatás lesz és az argentin katonák is képviselve lesznek. Ezért kérjük az összes argentinai vitézek részvételét. Az ebéden való részvételt kérjük a következő telefonszámokon bejelenteni: 4783-6462 (Jakab) vagy 4715-2351 (Vattay).

MAGYAR SZENTMISE A MINDSZENTYNUMBAN

Szeptember 5, vasárnap, 17 óra

(Aráoz 1857 – Capital). Bárány Béla atya mondja. Utána teadélután.

KATONAI TISZTELETADÁS CZETZ JÁNOS HALÁLÁNAK CENTENÁRIUMÁRA

Szeptember 6, hétfő, 18.30 óra

A Colegio Militar-ban (El Palomar). Jelen lesznek: a Colegio Militar tanárai és növendékei, valamint a Magyar Köztársaság nagykövete, az MHBK és a magyar kolónia képviselői és Czetz tábornok még élő rokonsága. Czetz János sírját megkoszorúzzák és a nagykövetség egy bronz emléktáblát helyez el a koporsót őrző kápolna falán.

BÚCSÚVACSORA BÉLA ATYA TISZTELETÉRE

Szeptember 8, szerda, 20 óra

A Mindszentynumban (Aráoz 1857 – Capital). A vacsorán való részvételt a következő telefon-számon szükséges bejelenteni: 4864-7570 (Paál Magdi).

CSERKÉSZBÁL

Szeptember 18, szombat, 21 óra

Az argentinai Cserkészcsapatok rendezik meg a Hungária gálába öltözött összes termeiben 46. nagyszabású báljukat, amelyre mindenkit tisztelettel meghívunk.

A műsor 21 órakor kezdődik ünnepélyes bevonulással, elsősorban lányok bemutatásával és a Palotás eltáncolásával.

A belépő- és vacsorajegyeket meg lehet venni a Hungáriában (Pje. Juncal 4250-Olivos 4799-8437), Lomniczyné Lettinél (Urquiza 1841-Florida 4797-9547) és a Horizontsban (Av. Quintana 308-Capital 4812-6970)

Ha nem kapta meg meghívóját, vagy szeretne bővebb információt, kérjük jelezze vissza e-mailen hungargennews@arnet.com.ar, vagy hívjon a következő telefonszámok egyikére: Zomboryné Kati 4742-6168, Zaháné Alexandra 4794-4986

SZÖNYI FERENC NAGYKÖVET IRODALMI ELŐADÁSA

Szeptember 25, szombat, 16 órakor

József Attila életéről és irodalmi alkotásairól tart előadást Szőnyi Ferenc magyar nagykövet úr a Szent László Kollégiumban (Moreno 1666 – Olivos), a Magyar Irodalmi Társaság rendezésében. Utána hagyományos tea. A rendezőség kéri a pontos megjelenést.

DR. TÓTH ENDRE ELŐADÁSA CZETZ JÁNOSRÓL

Szeptember 25, szombat, 19 órakor

Czetz János Argentínában 1860-1904. A Hungáriában (Pje. Juncal 4250 – Olivos).

Cronograma de actividades de las Instituciones

DÍA DEL INMIGRANTE EN EL EX HOTEL DE LOS INMIGRANTES

4 de septiembre, sábado, 10 horas

Por parte de la colonia húngara se harán presentes jóvenes en trajes típicos y los representantes de las instituciones. Edificio de la Dirección General de Migraciones (Av. Antártida Argentina 1355, Buenos Aires.)

SANTA MISA EN IDIOMA HÚNGARO

4 de septiembre, sábado, 18 horas

En el Club Hungaria (Pje Juncal 4250 – Olivos). Oficiada por el padre Béla Bárány.

REUNIÓN DE CAMARADERÍA DE EX COMBATIENTES Y MIEMBROS DE LA ORDEN «VITÉZ»

Domingo, 5 de septiembre, 12 horas, luego almuerzo

En el Colegio San Ladislao (Moreno 1666 – Olivos). Ingreso a la Orden de nuevos aspirantes. Reservas para el almuerzo al 4783-6462 (Jakab) o 4715-2351 (Vattay).

SANTA MISA EN IDIOMA HÚNGARO

5 de septiembre, domingo, 17 horas

En Mindszentynum (Aróz 1857 - Capital). Oficiada por el padre Béla Bárány. Luego té.

HOMENAJE AL GENERAL JUAN CZETZ EN EL CENTENARIO DE SU MUERTE

Lunes, 6 de septiembre 18.30 horas

En el Colegio Militar. Participan los profesores y alumnos del Colegio Militar, la Embajada de Hungría, la Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina, los parientes del general Czetz y representantes de las instituciones húngaras en la Argentina. Se colocará una ofrenda floral y una placa conmemorativa en la tumba del General Czetz.

CENA DE DESPEDIDA DEL PADRE BÉLA BÁRÁNY

8 de septiembre, miércoles, 20 horas

En Mindszentynum (Aróz 1857 - Capital). Reservas para la cena al: 4864-7570

BAILE DE GALA SCOUT

18 de septiembre, sábado, 21 horas

Los Scouts Húngaros en la Argentina organizan su 46° Gran Baile de Gala en los salones del Club Hungaria e invitan a todos sus amigos y colaboradores a una velada distinta: ceremonia de apertura con presentación de las jóvenes en sociedad, danza palaciega "Palotás" y el "Körmagyar", bailados por las guías y los scouts, cena, baile y tradicional cierre, con fogón.

Las entradas y reservas de mesa están en venta en el Club Hungaria (Pje. Juncal 4250-Olivos 4799-8437), Sra. Letti Lomniczy (Urquiza 1841-Florida 4797-9547) y en la Capital: en Horizons SRL (Av. Quintana 308-Recoleta 4812-6970)

Si no recibió su invitación o desea mayor información, por favor háganoslo saber mediante mail HungArgenNews@arnet.com.ar o a los siguientes teléfonos: Kati Zombory 4742-6168, Alexandra Zaha 4794-4986

CONFERENCIA EN IDIOMA HÚNGARO DEL SEÑOR EMBAJADOR FERENC SZÖNYI

25 de septiembre, sábado 16 horas

El Sr. Embajador hablará sobre el poeta Attila József, su vida y obra literaria. En el Colegio San Ladislao (Moreno 1666 – Olivos). Organiza la Asociación Literaria y Cultural Húngara. A continuación tradicional té comunitario.

CONFERENCIA EN IDIOMA HÚNGARO SOBRE EL GENERAL JUAN CZETZ

25 de septiembre, sábado 19 horas

El Dr. Endre Tóth disertará sobre el general Juan Czetz en la Argentina entre los años 1860-1904. En el Club Hungaria (Pje. Juncal 4250 – Olivos)

Nota de la Redacción: Rogamos nuevamente a los responsables de las diversas Instituciones hacernos llegar las fechas de sus actividades antes del 15 de cada mes, para ser difundidas por este medio.

3) Koloniális hírek / Noticias de nuestra Comunidad

Gyászjelentés: Kónya Lajos. (Brassó, 1910. október 18 – Buenos Aires, 2004. május 22).

A brassói Erdélyi Magyar Református Egyházban keresztelték. Felsőfokú iskolatanulmányait Aradon fejezte be, majd elvégezte az egyéves román katonai szolgálatot. Budapesten mérnöki egyetemre járt, utána a párizsi Sorbonne-ban folytatta. Ezt követően került be a magyar titkos szolgálatba. Ennek folytán három évet töltött Jilvában (Románia) mint politikai fogoly, ahol kínzásokat is elszenvedett. A Nemzetvédelmi Keresztet 1941. szeptember 30-án kapta Budapesten, az Országos Nemzetvédelmi Bizottságtól. Közvetlenül ezután kiküldetést kapott Isztambulba mint sajtóattasé, 1944-ig, miközben a szovjet hadsereg masszív támadást indított Magyarország ellen. A család 1944 szeptemberében Genfben érkezett és 1946 októberében Kónya Lajos még mint "Fonctionnaire de Chancellerie, Consulat Général Royal de Hongrie" szerepelt (a Svéd Királyi Követség Magyar Érdekvédelem irodájában). Svájcban és Párizson át Rio de Janeiroba hajózta be magát, végülis Montevideóban megszerezte az argentin vízumot, ahova 1948-ban érkezett Hitler Lujzi feleségével és leányával, Zsókaival. A régi City Hotelben főnöki állást töltött be és menedzser lett a Gran Hotel Buenos Airesben. Sajnos szervezetét mindinkább megtámadta az arthritisz, utolsó három éve alatt alig tudott lakásából kimozdulni. A betegség folyamatában szívbajjal kórházba került. Mindemellett megmaradt teljes szellemi frissessége. Megadatott neki, hogy a hosszú szenvedés után csendesen elaludt.

Szeretettel és fájdalommal emlékeznek rá Zsóka leánya, Cristian és Karina unokái. **Nyugodjék békében!**

*Augusztusi számunkban közöltük a 2004. július 13-án Buenos Airesben 93. évében elhunyt **iglói Bihar András** gyászjelentését. A gondviselészerűen éppen itt tartózkodó Görbe László O.Sch.P. által bemutatott gyászmisén urnakoporsója mellett a magyar nagykövet, **Szőnyi Ferenc**, a következő meghatott szavakkal búcsúztatta:*

“Csak néhány szót szeretnék szólni hosszú útra indult honfitársunkról, **vitéz Bihar Andrásról**, aki mind a harctér, mind pedig az élet lövészárkaiban mindig bátran megállta a helyét. Én őt az emberi kommunikáció hagyományos fogalmai szerint személyesen nem nagyon ismertem, hiszen csak néhány esetben volt alkalmam találkozni, beszélgetni vele. Mégis, ki merem jelteni, hogy nagyon és mélyen ismertem, hiszen **ha valaki csak egyszer nézett a szemébe**, az nemcsak azt mondhatta el, hogy igenis, ettől a perctől fogva jól ismeri, hanem azt is, hogy **igazán és őszintén megszerette**. Neki is, akárcsak a hozzá sok tekintetben meghatóan hasonló feleségének, a kedves, áttetszően légies Berta néninek, annyi jószág, mélyen megélt bölcsesség és megbocsátó emberi tapasztalat volt a szemében, hogy az ember egyszerre érzett megindult zavart és hálás szeretetet azért, hogy itt vannak köztünk, hogy megajándékoznak az igazi értékekre figyelmeztető, példahordozó jelenlétükkel. Nem tudom megállni, hogy ne idézzem ezúttal is **Weöres Sándor** gyönyörű sorait: „**Isten gondolt öröktől fogva téged; / elméjében léted, mint szikla áll. / Mi ehhez mérten habfodornyit élted? / És mit változtat rajtad a halál?**” Őrajta – a lényegét illetően – bizonyára alig valamit vagy semmit, de mi, magyarok, ezzel a halállal is megint kevesebbek lettünk. Hiába élte le az élete nagy részét az otthontól távol: eltávoztával a mi kis csonka hazánk még csonkább, a múltó idő kapui még árvábbak lettek. Isten vigyázzon rá immár örökre, és fogadja be úgy a szeretetébe, ahogy nekünk – tökéletlenségünk okán – nem mindig lehetett módunk. Most, amikor már csak emlékezni tudunk rá, ezt a gyarló, de érte sarjadt szeretetet hagyatékként őrizzük, s amíg őrizzük: mindig emlékezni fogunk rá.”

AZ AMISZ (AZ ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE) HÍREI – (FEHRA)

**Minden hó első hétfőjén 19.30 órakor vezetőségi gyűlés a Mindszentynumban.
A következő Választmányi gyűlést novemberben tartjuk, a Református Egyházban.**

A szeptemberi Vezetőségi gyűlésünket ezúttal szeptember 13-ra halasztjuk 19.30 órai kezdettel a Mindszentynumban, tekintettel a szeptember 6-ra (a hó első hétfője) esedékes Czetz János halálának a 100. évfordulójáról való megemlékezésre a Colegio Militarban (lásd eseménynaptárt).

A tárgysorozat:

- 1) Plaza Hungria.
- 2) LAMOSZSZ / MVSZ hírek.
- 3) Jelölőbizottság.
- 4) Egyéb.

(beküldte Vattay Miklós üv. titkár NVATTAY@aol.com)

BIBLIOTECA HÚNGARA – HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Horario de atención al público: En el Club Hungaria, 1º piso (Pasaje Juncal 4250, 1º piso, Olivos. Tel. 4799-8437) los viernes de 19 a 21 hs. Para concertar otros horarios: 4798-2596 o 4723-3655. haynal@newage.com.ar

Hivatalos órák: Péntekenként 19-től 21 óráig. Hungaria Egyesület, 1. em. (Pasaje Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437. haynal@newage.com.ar) Esetleges más órarend egyeztetésére Tel. 4798-2596 vagy 4723-3655.

ARS HUNGARICA HÍREI – NOTICIAS DE ARS HUNGARICA, ASOCIACIÓN CIVIL

Nota: Contrariamente a lo anunciado en nuestro último número, por falta de espacio no podemos incluir extractos de la conferencia que el Dr. Miklós Székásy, presidente de Ars Hungarica, pronunció en la embajada de la República de Hungría sobre la labor desarrollada por los jesuitas húngaros en la región del Virreinato del Alto Perú en el siglo XVIII. Trataremos de remediar lo faltante próximamente. La R.

A HUNGÁRIA EGYESÜLET HÍREI – NOTICIAS DEL CLUB HUNGÁRIA

**Minden szerdán vezetőségi gyűlés 21 órakor. 1.em. Tanácsterem.
Minden páros hónap 3. csütörtökjén választmányi gyűlés 21 órakor. Nagyterem.**

* * *

Tóth Endre előadása a Hungáriában, szombaton, szeptember 25-én, 19 órakor:
Czetz János Argentínában 1860-1904. Mindenkit szeretettel vár a Vezetőség.

“A Hungaria Egyesület és a kultúra”

KEDVES MAGYAR KOLÓNIA! BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

2004 márciusában megindult a MAGYAR FELNÖTT REGÖS EGYÜTTES!

A szakszerű kutató-gyűjtő munka, a tánc és az ének, videók és eredeti hangszalagok elemzése mellett, vidáman gyűlünk minden szombaton du. 17 órától 19.30 óráig.

Szeretettel várunk minden jelentkezőt a következő telefonon vagy e-mail címen:

Zolyomi Kati : 4794-6521 – zolyomikati@sisinfo.com.ar

“AKI NEM LEJT TÁNCOT, NEM TUDJA AZT, AMI VAN!” jeligével indulunk útnak, oly módon, hogy a test és a lélek, az eszme és a hovatartozás tudata felemel a mindennapi, városi rutin fölél! Gyere, kóstolj bele, és majd a magyar néprajz-néptánc megteszi a magáét!

Habár teljesen magyar vonatkozású foglalkozásról van szó, nyitva az ajtó minden nem magyar érdeklődő előtt (férj, feleség, barát). A lényeg az, hogy magyar népi kultúránkat sajátítsuk el és azt ismertté tegyük és terjesszük környezetünkben. (A spanyol szöveget lásd alább).

* * *

BUENOS AIRES-I ÁLLANDÓ MAGYAR SZÍNHÁZTÁRSULAT: Az "ÁLOMGYÁR" hírei:

Az idén a három éve alakult színtársulatunk első kompakt lemeze produkcióján dolgozik!
Ha Isten is megsegít, ez év végére megjelenik hangfelvételünk, "DALLAMOS KRÓNKA" címmel.

Anyagtartalma egy igen szép, válogatott éneksorozat az utolsó évek színdarabjaiból. A változatos és eredeti számok nagy csoport, kis kórus vagy duettek-szólók előadásában, élő zenekísérettel, szinte kolóniánk összes nemzedéke hangját szerepelteti, viszi nyilvánosság elé.

Ez a "poén", ez benne a szép és megható! Ezért reméljük nemcsak itt lesz eladható lemezünk, hanem majd eljuttatjuk a többi magyar kolóniákhoz, Magyarországra is, ahol immár évek óta kíváncsian követik műsorainkat.

Az idén is közreműködünk a ZIK hagyományos 56-os műsorával (tájékoztató az októberi számunkban. Szerk.), és jövőre, 2005-ben, ismét színpadra merészkedünk, új darabbal, meglepetéssel, hatásos színházi élménnyel! Szeretettel, az egész társulat nevében: Zólyomi Kati Zolyomikati@sisinfo.com.ar henriette@arqa.com

Az ÁLOMGYÁR összejövetele: minden szombaton, délután 19.30 órakor, a HUNGÁRIA Egyesületben (Pasaje Juncal 4250, Olivos). Lehet jelentkezni!

Beszámoló: *Ellentmondó hírek érkeztek: jönnek – nem jönnek – és aztán mégis jöttek! A Hungária Egyesület vendége volt a 38 tagú pécsi „Bartók Béla” férfikórus, Lakner Tamás vezetésével. Nálunk voltak, noha elmaradt az augusztus 19-re kitűzött föllépésük a Teatro Colón Salón Doradojában. Erről közlünk alább beszámolót:*

A kórus teljes neve: Pannon Volán R.t. "Bartók Béla" Férfikar, Magyarország, Pécs. -- 1945-ben alakult. Működését a Pécs környékének közlekedését ellátó vállalat (jelenleg a Pannon Volán R.t.) támogatta és támogatja.

Az együtttest Lakner Tamás vezeti. A 38 tagú együttes szervezője, házigazdája és részvevője az immár hagyománnyá vált európai "Bordal Fesztivál"-oknak. A Bartók Béla Férfikar az utóbbi években számos nemzetközi hangversenyen és fesztiválon szerepelt kiemelkedő sikerrel. (Torreviejában, Bécsben, Rómában, Arezzóban, koncert körúton az Egyesült Államokban és Kanadában, stb.)

Utazásuk. 2004 augusztusában San Juan város rendezte a IV. Nemzetközi Kórusfesztivált „San Juan Coral 2004”, amelyre a Bartók Béla Férfikart is meghívta. Sőt, mi több, a Colónban való fellépésre is kaptak meghívást! Számukra óriási örömet, megtiszteltetést, és egyben kihívást jelentett a dél-amerikai út. Igen ám, de 38 ember utazása Budapest és San Juan között komoly anyagi erőfeszítést jelentett. Az ezer és egy ide-oda röpködő hír között az is elhangzott, hogy a magas költségek miatt lemondják az utat. Azonban **éljen a Pannónia Volán R.t.!** Mégis sikerült. Természetesen a legolcsóbb utazási lehetőséget választották. Repülön Montevideóig, onnan hajóval Tigréig, majd Retiróból busszal San Juanig, ahol résztvettek a fesztiválon, aztán busszal Buenosig, ahol néhány órára megszakították a kalandos utazást, majd a São Paulo melletti San Lorenzoba is busszal mentek. Tovább csak azért mentek repülővel, mert az Atlanti óceánon át nincsen buszjárat. -- Csodával határos, hogy az összes csatlakozás másodpercnyi pontossággal működött. Sajnos a sűrített programok miatt elmaradt a Colónban való szereplés. Azonban az egész bonyolult menetrend kifejezetten csak az említett buenosi néhány órás megszakítás miatt történt, hogy megvalósuljon a Hungária álma és **a világjárók egy este az itteni magyaroknak énekeljenek!**

Szereplésük a Hungáriában. Mikor meghallottuk a hírt, hogy a San Juan-i fesztiválnak egy magyar férfikórus részvevője van, Leidemann Sylvia segítségével azonnal érintkezésbe léptünk a kórus vezetőjével (Lakner Tamással) és a San Juan-i rendezőkkel. Közöltük igényünket, hogy a 38 énekest feltétlenül vendégül látjuk a Hungáriában. Nem ment könnyen. Vitáinkra, eszmecsereinkre borítsunk szemfödelet. Sikerült és örüljünk!- Sylvia humoros körlevélben felhívta az özvegyek, az elváltak és a vénkisasszonyok figyelmét, hogy 38 férfi érkezik Magyarországról! -- A világjáróknak szerényen csak egy kérése volt: hogy a hosszú utazás után valahol megfürdhesse nek. Ez is sikerült. Kivétel nélkül kedves, szerény és érdeklődő (mily szokatlan jelenség!!!) "fürdővendégeket" fogadtunk.

Hogy mi szép és mi nem az, örök vita tárgya. Azonban vitathatatlan, hogy az összes létező hangszer között a legtökéletesebb az, amelyet a torkunkban viselünk. Az már szubjektív, hogy e sorok írójának a férfihangok jelentenek a legtöbbet. - Éneklő vendégeink olyan élményben részesítettek, amelyhez hasonló régen volt, és Isten tudja lesz-e megint? (Tisztelet és üdvözlés a Coral Hungariannak, ők még elérhetik ezt a magaslatot!). Böbeszédű az est programja. Az összeállítás önmagát dicséri. Először a Himnusz, és csak azután kezdődött a műsor.

1. Kodály Zoltán: Ének Szent István királyhoz.
2. Erkel Ferenc: Keserű bordal a Bánk bán c.operából.
3. Kodály Zoltán - Kölcsey Ferenc: Huszt.
4. A jó lovas katonának... magyar népdal.
5. Ariel Ramírez: részletek a Misa Criolla-ból.
6. Kodály Zoltán- Petőfi Sándor: Isten csodája...
7. Egy rózsaszál szebben beszél...

8. Kodály Zoltán: Esti dal.
9. Bárdos Lajos: Dana-dana.
10. Kodály Zoltán: Karádi nóták..
11. Brahms: V. Magyar tánc.
12. Lehár Ferenc: Hej, cigány... részlet a Marica grófnő c. operettből.
13. Jó bor kell a magyarnak... összeállítás magyar bordalokból.

A hangverseny után az asztal mellett alkalmunk volt (ha nem is alaposan, de közelebbről) megismerkedni. Melegszívű, kedves emberekkel találkoztunk. Nem kérették magukat. Fáradtságot mellőzve, mosollyal az arcukon énekltek és énekeltek bennünket is. **A Magyarországról érkező sok felhős hír között a Bartók Béla Férfikar fényt és reményt sugározott.** Így is lehet. Ilyen emberek is vannak. Legyen ilyeneké a jövő!

Lomniczy József horizons@arnet.com.ar

(Köszönjük ezt a kiváló, a nagy eseményt élénk színekben élénk táró recenziót Lomniczy Józsefnek! Videofelvétel is készült és a közeljövőben kikölcsönözhető lesz a Hungária Könyvbarátok Köre könyvtárából. Szerk.)

LA ASOCIACIÓN HUNGÁRIA Y LA CULTURA:

QUERIDA COLONIA HÚNGARA: MOVIMIENTO FOLKLÓRICO HÚNGARO DE BUENOS AIRES

En el mes de marzo de 2004 inició sus actividades el Grupo de folklore húngaro para adultos.

Nos reunimos los sábados de 17 a 19.30 hs., para investigar, cantar, bailar, analizar videos y grabaciones originales de música folklórica húngara.

Para anotarse o pedir información, dirigirse a:

Kati Zólyomi: 4794-6521 – zolyomikati@sisinfo.com.ar

“Quien no se entrega al movimiento, ¡no sabe aún lo que le queda por descubrir!” Con este lema, nuestro deseo es conjugar cuerpo y alma, sensatez y sentido de pertenencia, para elevarnos por sobre la rutina que nos impone la ciudad. ¡Vení, probá y permití que la maravillosa riqueza de nuestro patrimonio haga el resto!

Si bien el contexto y material de la actividad es enteramente húngaro, **la invitación está abierta a todos los interesados** aunque no manejen nuestro idioma (maridos, esposas, amigos, hijos, hijas...) **Nuestro único propósito es: hacer nuestra y difundir la cultura del folklore húngaro.**

A CORAL HUNGARIA HÍREI - NOTICIAS DE CORAL HUNGARIA

Nuestros ensayos siguen normalmente los días viernes, a las 21 hs., en punto, en el Club Hungaria.

Atención coreutas: Excepcionalmente se hará el ensayo del día 10 de septiembre en la sede de la Congregación Luterana Húngara “La Cruz de Cristo”, Amenábar 1767, Buenos Aires.

He aquí cómo difunde Coral Hungaria la cultura húngara. Primero, una carta de agradecimiento dirigida a Péter Kiss (por sus traducciones) y a Sylvia Leidemann, y luego las críticas del concierto brindado en agosto.

Estimados Péter y Sylvia:

Les agradezco las traducciones y comentarios adjuntos (*Péter les tradujo e.o. el “Esti dal”*). Cuento con una fonética grabada por una persona de Rosario y trataré de ser lo más fiel posible con las pronunciaciones. A partir de vuestro valioso aporte, podré realizar estas bellísimas obras en Puerto General San Martín, ciudad de 12.000 habitantes, muy receptiva hacia la actividad coral. Yo rescato de esto cómo la actividad coral me acorta las distancias de este mundo. De Sylvia tenía las mejores referencias por parte de Martín Fernández (violonchelista de Rosario) y su esposa Cristina. A partir de Sylvia me contacté con Péter, todo en unas pocas horas. Todo esto, aparte de allanarme el camino en mi emprendimiento, me resulta sumamente gratificante.

Una vez más, agradecido por vuestra generosidad, los saludo con todo afecto,

Adrián Carlos Katzaroff akatzaroff@yahoo.com.ar

A continuación publicamos el artículo de La Nación del 24 de julio pasado, de la pluma del reconocidísimo crítico musical Juan Carlos Montero y, seguidamente, una crítica en húngaro de nuestro amigo y colaborador Miklós Székásy. Ambos tratan nuestro concierto en la Iglesia San Juan Bosco, San Isidro, del 18 de julio pasado.

La música húngara con fidelidad espiritual

Muy bueno

Concierto de Coral Hungaria con la Orquesta Elocuencia Barroca. Dirección y clave Sylvia Leidemann. Solistas vocales: Marcela Sotelano, Mónica Puente, Raquel Winnica, Carolina Wagner, Milagros Seijó, Manuel Núñez Camelino, Cecilia Pancetti, Mario Witis, Ariel Ramos, Alejandro Di Nardo. Solistas instrumentales: Martha Gerber (órgano), Gustavo Rubini (violón), Ramiro Albino (flauta dulce), Víctor Hugo Gervini, Laura Molina y Maximiliano de la Fuente (trombones). Programa: obras sacras húngaras del siglo XX, Zoltán Kodály, Lajos Bárdos y del Códice Kájoni del siglo XVII, "Miserere", de János Wohlmuth. Ciclo organizado por la Sociedad Don Bosco. Parroquia San Juan Bosco, de Lomas de San Isidro.

El punto más relevante del concierto estuvo centrado en la primera audición con notación musical actualizada del "Miserere", del compositor húngaro János Wohlmuth (1643-1724), quien fue maestro de capilla de la iglesia luterana de Sopron. Allí nació el caracterizado creador y docente de música de gran prestigio, al punto de haber sido el maestro de clave de los hijos del príncipe Pál Esterházy, padre de quien fue protector de Joseph Haydn.

De este autor, según ha informado la directora de este concierto y responsable de la transcripción a la notación musical actual, Sylvia Leidemann, sólo perdurarían dos obras, el manuscrito "Stark", para teclado (1689), colección de danzas, canciones y corales, y el "Miserere", de 1690, para quinteto vocal solista, coro a cinco voces, violín I, violín II, viola alto, viola tenor, violón y trombones alto, tenor y bajo ad libitum.

La ejecución fue muy buena, en razón del buen desempeño del grupo instrumental, el coro y los solistas vocales que dejaron escuchar lo mucho que habían trabajado y se destacaron, por su musicalidad y el buen fraseo, la mezzosoprano Raquel Winnica; por voz de natural brillo, el tenor lírico Manuel Núñez Camelino; por su volumen sonoro y prestancia en la emisión, el bajo Alejandro Di Nardo, y por su clara vocalidad y conjunción, las sopranos Marcela Sotelano y Milagros Seijó, todos ellos representantes de la nueva camada de buenos cantantes nacionales.

Por su parte, Sylvia Leidemann que, en el terreno de la musicología, recientemente participó con varios de los mencionados artistas en el Festival Internacional de Chiquitos, Bolivia, con trabajos de investigación y el valioso archivo que atesora la música de las lejanas misiones jesuíticas, llevó a cabo transcripciones de música vocal e instrumental que contribuyen a enriquecer el patrimonio de la música americana. Pero, además, el "Miserere", fue objeto de una correcta intervención del conjunto instrumental Elocuencia Barroca, reforzado por algunos músicos invitados como la organista Martha Gerber y los trombonistas Laura Molina, Maximiliano de la Fuente y Víctor Hugo Gervini.

Hermoso programa

El programa se había iniciado con música sacra húngara del siglo pasado con "Naphimnusz" ("Cántico del hermano Sol, hermana Luna"), de Zoltán Kodály, y dos creaciones del compositor Lajos Bárdos, el Salmo 23 y la Missa Cuarta, que promovió junto a su maestro Kodály la música coral en toda Hungría, además de editar muchas de ellas, fueron objeto de ajustadas versiones por parte de Coral Hungaria, preparado con el empeño y pasión que surge del temperamento ansioso y preciso de Sylvia Leidemann.

El hermoso programa también tuvo el atractivo del Códice Kájoni, del siglo XVII, compilación de obras diversas realizadas en Transilvania, entre los años 1634 y 1671, iniciada por el monje franciscano János Seprődi. Se trata de un conjunto de composiciones de autores anónimos a los que se sumaron pequeñas composiciones vocales e instrumentales de notables compositores como Claudio Monteverdi, Ludovico Viadana, Orazio Tarditi, Giovanni Rovetta y Giacomo Finetti. En ese tramo del concierto se pudo apreciar la buena evolución de Ramiro Albino como ejecutante de flauta dulce y el gran empeño de los numerosos cantantes del coro que actuaron como solistas.

El público presente se manifestó complacido por la propuesta del ciclo de conciertos organizado por la Sociedad Don Bosco, que cuenta con el apoyo y calidez del padre Luis Gryzko y de otros benefactores que contribuyen en la realización de actividades para el desarrollo cultural de la población. Y en este caso con el detalle siempre reconfortante de observar algo que no es posible en países que no han tenido inmigración: la hermosa conjunción espiritual de húngaros con sus descendientes argentinos.

Juan Carlos Montero
La Nación / Espectáculos / 24-07-2004

Magyar koncert a San Juan Bosco templomban.

Július 18-án a San Isidro-i San Juan Bosco templom magas presztizsű zeneciklusa keretében tartotta meg a Coral Hungaria idej első nagyszabású koncertjét.

A program első részében **XX. századbeli** magyar kórusművek szerepeltek, **Kodály Zoltán** Naphimnusza és **Bárdos Lajos** két darabja: a 23-ik Zsoltár és a Missa Cuarta. Erre az alkalomra a néhány erősítővel bővített 37 tagú Coral Hungaria még a szokásosnál is kiválóbban hangzott, egyre jobban lehet érzékelni Leidemann Sylvia nagy követelményű, szigorú próbáinak a hatását. A Bárdos misét a Don Bosco Koncerttársaság művészi igazgatója, Martha Gerber kísérte orgonán.

A gyönyörű program második része a **XVII. századbeli Kájoni Kódexből** vett művekkel kezdődött. Ez a Kódex 346 műből áll, amelyeket Seprődi János ferences pap kezdett összegyűjteni Erdélyben. Munkáját a szintén ferences Kájoni János folytatta 1634 és 1671 között. Sok anonim darab mellett a kor több híres zeneszerzőjének rövid darabjait is bevette. A Coral Hungaria kitűnő szólistáit (Mario Witis, Ariel Ramos, Wagner Carolina, Cecilia Pancetti, Mónica Puente és Marcela Sotelano) a magyar nagykövetségen tartott egyik hangversenyéről már ismert Elocuencia Barroca zenekar néhány zenésze kísérte. Különösen kitűntek Ramiro Albino fuvolán és Leopoldo Pérez Robledo (Leidemann Sylvia férje) viola da gambán.

Utoljára maradt a hangverseny főpontja: **Wohlmuth János**, a soproni evangélikus templom zenészeinek (együttal Esterházy Pál herceg fiainak zenetanára) **Miserere (1690)** című műve. Wohlmuth 1643 és 1724 között élt és sajnos csak két szerzeménye maradt fenn, amelyből az egyiket mint ösbemutatót hallhattuk. Ez a darab a soproni evangélikus könyvtárban volt elhelyezve, ahonnan Leidemann Sylvia kikérte és átírta modern zenei lejegyzésre. Az 50. Zsoltáron alapult Miserere egy nagyszerű esztétikai élvezetet nyújtott a közönségnek, egyrészt mert a mű valóban komoly zenei értékeket tartalmaz, másrészt mert a kórus, a zenekar és a szólisták, Leidemann Sylvia precíz vezényletével, egy kivételesen magas színvonalú előadást nyújtottak. A szólisták Marcela Sotelano és Milagros Seijó szopránok, Raquel Winnica mezzo, Manuel Núñez Camelino tenor és Alejandro Di Nardo basszus, jobbnál jobban hangzottak, de érdemes kiemelni az egész kivételes hangerővel ellátott Di Nardo-t. Az Elocuencia Barroca zenekar vonóstagjait három harsona, egy fuvola és orgona egészítette ki.

Juan Carlos Montero, a La Nación újság szigorú kritikusa, így fejezte be a négy csillaggal ellátott, "Muy Bueno" (*Nagyon jó*) jelzésű kritikáját: "Mindig serkentőleg hat ha látjuk azt, amit bevándorlásmentes országokban nem lehetne: a gyönyörű lelki egybehangzást magyarok és argentin leszármazottaik közt."

Még egy utolsó, személyes megjegyzés. A tágas San Juan Bosco templom zsúfolásig megtelt, de a koncert végén körülnézve nagyon kevés magyar arcot láttam. Sokan, akik nem mulasztanának el egy hangversenyt sem a magyar nagykövetségen, itt nem voltak jelen. Pedig a Coral Hungaria tagjainak óriási és sikeres erőfeszítései megérdemelnék, hogy minden magyar érzésű személy pártolja őket jelenlétével. **Ez az együttes az argentinai magyar közösség legfontosabb propagandaeszköze és imázsterjesztője a nagyközönség felé (fiataljaink Regös táncegyüttese is megteszi a magáét! Szerk.),** tagjai magyarok vagy olyan argentin énekesek, akik hajlandók a magyar kultúrának értékeit megismerni, átvenni és, főleg, megtanulni magyarul énekelni! Leidemann Sylvia olyan munkát fejt ki, amely argentin körökben egyre inkább ismert és elismert lesz és nagyon fontos lenne, hogy ezt magyar közösségünk minden tagja is megértse és támogassa, mert **aligha van más, a magyaroknál sokkal népesebb kolóniának Argentínában egy hasonló színvonalú kultúrát közvetítő szerve.** (Beküldte Székásy Miklós szekasym@xlnet.com.ar)

A MINDSZENTYNUM HÍREI - NOTICIAS DE MINDSZENTYNUM

Ismétlődő események:

Minden hónap második keddjén 19 órakor választmányi vacsora. Minden tag meg van híva. A vacsora költségét a Mindszentynum fedezi, illetve önkéntes adományokat fogad el ennek a fedezésére. Minden hónap első vasárnapján 17 órakor Szentmise és teadélután (misa y té comunitario).

Bárány Béla atya Budapestről a Mindszentynum meghívására ismét a kolónia vendége!

A szeptemberi program (lásd az Eseménynaptárban is!):

Szeptember 5-én 17 órakor Béla atya szentmisét mond a Mindszentynumban, utána teadélután.

Szeptember 8-án 19 órakor búcsúvacsora Béla atya tiszteletére.

Szeptember 9-én Béla atya visszautazik Magyarországra.

Már lezajlott programrészletek:

Augusztus 13-án érkezett Béla atya, aznap este a tiszteletére vacsorát rendezett a Mindszentynumban a Katolikus Szövetség vezetősége, amelyen résztvett a magyar intézmények számos képviselője.

14-15-én cserkészkiránduláson vett részt (szerencsére a vihart megúszták.)

15-én 18 órakor Nagyboldogasszony napján szentmisét tartott a Mindszentynum Szent István kápolnájában, kis számú hívők jelenlétében, de annál bensőségebb légkörben. Megható szentbeszédét átszötte a Szűzanya iránti tisztelete és szeretete.

16-án meglátogatta a kórustábor La Platán.

17-én ellátogatott az Öregotthonba (itt-tartózkodása alatt minden hétfőn meglátogatja idős honfitársainkat.)

22-én 12.30-kor celebrálta a Szent István napi ünnepi szentmisét a Guadalupe Szentlélek Bazilikában. A szentmisén nagy számban jelentek meg a hívek, felekezeti különbség nélkül. Az elmúlt három év legemlékezetesebb és legszebb magyar nyelvű miséje volt. Cserkészeink díszsorfala a magyar és argentin zászlókkal még inkább aláhúzta a szentmise kimagasló jelentőségét. Az ünnepi hangulatot fokozta a Coral Hungaria magas színvonalú szereplése, külön köszönet Leidemann Sylvianak és a kórus tagjainak a kiváló közreműködésért. A végén felcsendült a Magyar Himnusz, majd a Boldogasszony Anyánk dallama.

Ezt követően a hívősereg átvonult a Mindszentynum Sorg termébe, amely teljesen megtelt az ünneplőkkel. A finom ebédet Paál Magdi készítette. Megjelent Szőnyi Ferenc nagykövet és felesége Erzsébet asszony (egyesen a repülőtérrel érkeztek európai útjuk után!), Pataky László, a református presbitérium elnöke, Hefty Kató, az evangélikus egyház képviselője, Zöldi Márton, a Hungária elnöke és felesége, Székásy Miklós, az Ars Hungarica elnöke, Lomniczy József és felesége, Jakab Nándor és felesége Terek Zsófi, a Katolikus Szövetség Vezetőségének képviselőjében Honfi János és családja, Bobrik György, Ózdyné Selmei Valéria, Szakvály Zsuzsanna, Kovács Olga, Gorondi Péter és felesége, Alitiz Constantino, a Katolikus Szövetség Választmányának tagjai, a Coral Hungaria tagjai, az argentinai magyar intézmények számos képviselője, valamint a magyar kolónia több kiemelkedő alakja.

Külön örömeinkre szolgált, hogy a szentmisén aktívan résztvevő Fóthy István, aki második komoly operációjából van lassan felépülőben. Kérjük Urunkat, segítse őt, hogy mielőbb ismét körünkben lehessen. (beküldte Rábai Katalin rabaikatalin@velocom.com.ar)

A REFORMÁTUS EGYHÁZ HÍREI – NOTICIAS DE LA IGLESIA REFORMADA

Minden vasárnap és vallásos ünnepen de. 10 órakor Istentisztelet.

Minden hónap 1. szerdáján du. 4-kor magyar nyelvű Bibliaóra Schirl Nándorné, Ilonka vezetésével.

Cada 1er y 3er domingo del mes a las 10 hs.: Culto en idioma castellano conducido por el Rdo. Gabriel Miraz.

Hírek: Augusztus 29-én Bárány Béla atya tartotta az Istentiszteletet, Schirlné Ilonka néni közreműködésével.

Az Istentiszteleten, felekezeti különbség nélkül együtt hallgatták az Igét, áhitattal, egyetértésben és baráti hangulatban, katolikusok, reformátusok, evangélikusok.

Az Istentisztelet után Bárány Béla színes, érdekes beszámolót tartott a jelenlegi, politikai és gazdasági szempontból sajnos nagyon lehangoló magyarországi helyzetről. A zuglói egyházközösség munkájáról és tevékenységéről szóló beszámolója viszont lélekemelő volt.

Az Istentiszteletet közös ebéd követte. Mintegy huszan maradtunk együtt, hogy tovább is élvezhessük egymás társaságát és épüljünk egymás szeretetében.

A HAN következő számában részletesen beszámolunk az **új lelkész házaspárról**, akit, négyéves kislányukkal együtt, nagyon sok szeretettel várunk.

Benedekné Micsinay Mária mbenedek@arnet.com.ar

AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZ HÍREI

A szokásos havi magyar Istentiszteletet a hó 3. vasárnapján tartjuk. Erre az alkalomra külön fölütazik vidékről Nt. Demes András. Minden magyar Testvérünket szeretettel várjuk!

Todos los domingos a las 19 hs.: Culto en idioma castellano.

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (ZIK) HÍREI / NOTICIAS DEL CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI (ZIK)

Minden hónap első keddjén 21 órakor vezetőségi gyűlés.

Figyelem! Megismételjük az alábbi hírt:

“Énekeljünk magyarul!” - CD MAGYAR GYERMEKDALOKKAL:

A Zrínyi Ifjúsági Kör kiadott egy CD-t magyar énekekkel gyermekek számára: Magyar gyermekdalok, karácsonyi dalok, mondókák, stb. Ezt még 1989-1990-ben készítették a **39.sz.lcs.cs rover cserkészlányai** és nagy sikert aratott. Most, 15 évre rá, újra kapható, mivel nagy igény van rá!!

Kik énekelnek rajta? Benkő Teri, Csaba Kati, Farkas Cili, Fóthy Csini, Hádén Andi, Haynal Edith, Honfi Ági, Honfi Kriszti, Honfi Katica, Kaszáné Fóthy Lumpi, Benedek Zsuzsi, Lomniczyné Haden Alexandra, Mitchell Carolina, Olsavszky Paula, Olsavszky Patricia, Pataky Vali, Plósz Réka, Pasztovich Emese. Hangszerek: Lajtaváry Dani. Felvétel: Gorondi István.

Karácsonyi énekek, gyermekdalok, versek és mondókák. Ezzel is hozzásegítünk a magyar nyelv ápolásához! Ára tíz peso. (A bevételt a magyarországi ösztöndíjakra szánjuk.)

Hol kapható??

- Hungária Könyvbarátok Köre, Hungária Egyesület, Pasaje Juncal 4250, 1. em. - Olivos. Tel. 4799-8437
- Fóthy Zsuzsi (4791-3386, susyfothy@yahoo.com.ar)
- Lajtaváryné Benedek Zsuzsi (4790-7081, sbenedek@arnet.com.ar)

MAGYARORSZÁGI ÖSZTÖNDÍJASOK BESZÁMOLÓJA 2045. augusztus 28-án --- 2045??? Igen!! 2045!

Előreszaladt az idő... hirtelen 2045-ben voltunk, és láttuk, ahogyan Szeley Cinti néni, Kerekes Cili néni és Lovrics Konszti néni kellemesen teáznak és traccsolnak... Nagyon jól tartják magukat, be kell látni, kicsit elhíztak ugyan de arcuk szinte nem változott az idővel. Igaz, hogy jól bekenették és kipingálták magukat, ezzel takarták az "évek múlását"... Na, de elég a pletykából. Az a lényeg, hogy miről is beszélgettek: visszaemlékeztek "fiatal koruk legszebb emlékeire", a magyarországi útjukra, amit a **Zrínyi Ifjúsági Kör ösztöndíja** tett lehetővé. Cili "néni" unokájának mesélték mindezt, Tamáskának, aki éppen készül egy ilyen útra. Weisman Anabella néni, aki szintén velük ment, de ott is maradt, írt nekik levelet, amelyben ő is elmesélte élményeit. **Egy évig éltek a Balassi Bálint Intézetben**, ahol magyar nyelvet, földrajzot, irodalmat, történelmet tanultak. Sokat utaztak az országban mindenfelé és mindazt, amit addig csak könyvekből, képekből, mesékből ismertek most a valóságban élvezhették! Látszott, hogy nagy élményként maradt meg számukra. Öröm volt hallani lelkes beszámolójukat. Képek vetítésével színezték a délutánt.

Nagyon megható mindig, amikor itt született fiatalok (esetenként olyanok, akiknek már szüleik is itt születtek!) ilyen lelkesedéssel térnek vissza Magyarországról és érzik, hogy magyarok; hogy van magyar kötődésük és tudják, hogy ezt a kultúrát érdemes megtartani, vállalni ezt a felelősséget. Mind a három ösztöndíjas nagyon tevékenyen dolgozik a magyarságért: cserkészkednek, tanítanak a Zrínyi Körben és részt vesznek a táncsoportban. Pedig van köztük olyan, akinek anyja lengyel, olyan is, akinek anyja német.

Sokan hallgatták a lányok vidám beszámolóját és nagy tapsal köszönték meg nekik. Nagyon ötletes volt a "nagy mamák találkozója" és beismerjük, hogy mindhárman remek színészek! Finom pogácsával, süteménnyel és itallal vendégelték meg minket.

Ahogy kihangsúlyozták: **Hálás köszönet a Zrínyi Ifjúsági Körnek**, amely lehetővé teszi, hogy a magyarság lángja ne aludjon ki az új generációkban. És hálás köszönet mindazoknak, akik anyagi támogatásukkal megvalósítják a fiatalok álmát: **megismerni Magyarországot!**

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi sbenedek@arnet.com.ar

(Köszönjük a beszámolót erről a leleményes, kedves, jólsikerült délutánról! Szerk.)

A CSERKÉSZEK HÍREI

KÖSZÖNET!

A Magyar Szolidaritás Tüze rendben befejezte a Földkörüli útját. Újzélndban kezdődött és Honolulu-ban (a lányunkéknál) végződött a tüzek fellobbanása. Az USA, Kanada, Dél-Amerika (*Bariloche! Szerk.*), Európa, Ausztrália, Ázsia több államában, illetve provinciájában és természetesen otthon, a Kárpát-medencében égtek a tábortüzek és mécsesek. Singaporeban egy öngyújtó lángja lobbant fel egy honfitársunk kezében, más helyeken a cserkészek tábortüze lángolt.

Nagyon sokan vettek részt ebben a mozgalomban, de csak keveseknek tudom megköszönni, a címek hiányában. Kérek mindenkit, aki tud az általa toborzottak részvételéről, továbbítsa köszönetünket. Ha valakinek van kedve és lehetősége, számoljon be egy rövid e-levelekében, hol hányan vettek részt a megemlékezésben.

Nincsen öröm ürmök nélkül! Sajnos a magyar média igen nagy százaléka nem közölte felhívásunkat. Reméljük azonban, hogy a következő években ez a hozzáállás változni fog. A jövő évtől fogva, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség és a Cserkész Fórum szervezeteinek állandó munkatervében szerepel ez a Gödöllői Jamboree-i felújított kezdeményezés.

Hálás köszönettel kívánok további: Jó Munkát!

Magyaródy Szabolcs, cscst., Hunyadi Öcs.Mk. corvinus@mountaincable.net <http://www.hungarian-history.hu>

Hola, Mátyás:

Quería agradecer a todos los que organizaron el "Akadályverseny" (del sábado 14 de agosto) por el esfuerzo y la inventiva que pusieron nuevamente en todo. **La pasamos muy, muy bien**, lamentamos no haber llevado la carpa para quedarnos a dormir... ¡la próxima quizás será!

El tiempo estuvo como a pedido, también, el "bosque encantado" fue maravilloso y el fogón me hizo revivir millones de lindos recuerdos compartidos en el Cserkészet. Agradezco la apertura demostrada, en las traducciones frecuentes, en las canciones traducidas, y en la actitud hacia los que no hablan el húngaro. Creo que todos se sintieron cómodos.

Sólo una crítica haría que, más que crítica, me gustaría que aporte algo para que sea aún mejor la próxima: **para los más chiquitos fue muy largo**; quizás para ellos podría haber terminado todo con el "bosque encantado". Por otro lado, los "Kis Cs." necesitan más contención a la hora del anochece, cena etc. (quizás prever para ellos otra cosa más rápida y fácil, y que estén con su örsvezető); incluso les dejaría un rato de descanso a la tarde (algunos dormirían siesta...seguro que encuentran adultos voluntarios para dormirlos... je,je,je.)

No se me ocurre nada más, gracias nuevamente. Rita Arcagni margaritafothy@hotmail.com

Cserkészbeszámoló: "Kupidusz" a rengetegben" - nem Tamási Áron regénye, hanem:

EGY CSODÁS CSERKÉSZHÉTVÉG KRÓNIKÁJA

(Mercedes-ben történt, ami egymagában már egy elvarázsolt erdőnek is beillik!)

Sok kis csoda történt ezalatt a hétvég alatt... szerencsés vagyok, hogy ott lehettem...

Hadd tegyem sorrendbe, ha lehet, a gondolatokat, a történeteket.

Az első s legcsodásabb: az istenajándékozta gyönyörű idő volt! Tavaszi meleg, a tél kellős közepén!!! **Második csoda:** cserkészkeretben, az összes elképzelhető korosztály, aki cserkész és aki nem az, aki beszél magyarul és aki nem, gyerek, serdülő és felnőtt, órákon keresztül élvezte az együttlétet, és az erdők minden részéről csak nevetés, izguló visítások, hangulat hallatszott! (Még mindig csodálkozom azon, hogy milyen könnyű egyszerű lelkű, egészséges embereket szórakoztatni! Tudjátok mi kell hozzá?: Jókedv, pozitív hozzáállás, egy kis költség, jóindulatú szervezkedés, néhány sátor, egy kis kaja, és a természet! „Csak” ennyi...)

Nekem mindig örömet okoz ha valakit rá tudok döbentetni a cserkészélet lelki vagyona! Arra, hogy nemcsak addig vagy cserkész amíg szombatoként egyenruhát öltesz, hanem **életed utolsó pillanatáig hordod szívedben a letett fogadalmadat!** Ez arra a kérdésre válasz, amit feltesznek sokan, amikor egyenruhában látnak: Kati, **te is cserkész "voltál"? Nem! felelem, cserkész "vagyok"!** és mindig az lesznek!

A résztvevők: - 57 Buenos Aires-i Magyar cserkész + 31 vendég magyar és nem magyar Cserkészszülő + 3 külföldi magyar fiúcserekész (USA és Németország) + 1 magyar pap Budapestről + 2 kutya (egy saját Puli nevű igazi pásztor "cserkészkutya" és egy ott toborzott kis Csontos (Huesos) nevű (mi kereszteltük meg) kamasz nőtény "kutyaszerűség" + 40 szomszéd cserkész (Luján-i argentin fiúcsapat) + 1 ör + 20 és egynéhány fiatal tehén (igen, így, tehén!) Vidám a hangulat, mint a hangyák mentünk ide-oda mindnyájan, pakolás, kérdések-utasítások a sátorverés és az állomások felállítására, majd hirtelen nagy lett a csend, sípszó, és - **elkezdődött a játék.**

A számomra kitűzött akadály "Sydney" ausztráliai város nevét kapta, és célbadobás ill. fáramászás volt a tétel. Ketten voltunk a megbízottak, Haynal Attilával. Amellett, hogy élveztük az átvonuló örsökkel a foglakozást, remek volt együtt lenni régi barátommal, akivel éveken keresztül foglakoztunk a cserkész-házban. Minden kedves felidézett emlék érintetlen, ép és friss, mintha nem is telt volna el az a sok idő. Persze, a közösségünk és a cserkészlet jelenéről szóló vélemények vitték a fontosabb szerepet, hisz mindketten szülők vagyunk és házastársunk nem magyar. Nagyon jól esett... számomra ez a kis rész már aranyat ért, és még csak akkor kezdődött a nap...!

Csodák-csodája, két HATALMAS kiborult fatörzs állt a rendelkezésünkre. Egyik a másikba kapcsolódva, felvezette a mászást a magasba. Onnan pedig egy vastag kötélen kellett lemászni ismét a földre! Jöttek is az örsök, váltakozva egy lány, egy fiú, egy kisebb, egy nagyobb örs, és kivétel nélkül megjárták eredménnyel a kitűzött utat! Csodálkozásunkra, legmerészebbek a kiscserkész lányok voltak, de ki kell emelni, hogy a fiúk összes korosztálya engedélyt kért, hogy többször is mászhassanak, annyira élvezték. Sokat fényképeztem amíg az örsök kellőképpen bemutatkoztak indulójukkal vagy csatakiáltásukkal; sőt, mint utolsó kihívás, még szavaltak is nekünk, hogy megkaphassák díjnak a várt "aranyérmét"..

Az érdekes pedig az volt, hogy több új kisgyerek vett részt, akiből talán - remélhetőleg - nemsokára vadonat-új kiscserkészek lesznek!

Később, csoportokra felosztva, stafétáztunk, népijátékoztunk, bekaptunk egy uzsonnát, és a két nagy "esti program"-ra felkészítve lelkünket, teljes gözzel több kis tüzet gyújtottunk, vacsorát "rostoltunk-égettünk-sütöttünk" magunknak. A faragott pálcikákra a legváltozatosabb "ennivalók" kerültek: piros paprika, szalonna, "paty", hagyma, kenyér, még paradicsom is...(só - sehol...)

Már teljesen sötét lett, megjöttek az utolsó vendégeink is, és egy gyönyörű, ihletes, szakszerűen megszervezett és kigondolt "elvarázsolt erdőt" készítettek a cserkészvezetők! Az erdő sűrűjében kirakott "gyertyaösvény"-t kellett követni s hagyni, hogy a fantázia világa meglepjen (ijesszen?). Voltak műzsák, szellemek, görög istenek, halk énekek és...egy igen érdekes "kupidusz", akit kamerám azonnal megörökített! Kész látvány volt! "IZMOS TESTE, RAGYOGÓ BARNÁ NAPSÜTÖTTÉ BŐRE, göndör aranyzőke haja, nyílával és határozott megjelenésével, hófehér pelenkájával, uralkodott a szituáció! KIVÉVE AKKOR, amikor a rengetegben eltévedve, nem a magyarok csoportjához irányult, hanem tévesen az argentin cserkészek tüzéhez, akiknek meglepetésére (ők sem láttak még sosem ilyen alakot) melléjük toppant...és így szól: (igen, magyarul): elnézést, hol van az utolsó állomás? ¿QUÉ? mondták a meglepettek, akik ekkorra már fogták a hasukat a nevetéstől... Ismét megszólal a "kupidusz" (most már spanyolul): ¿No saben hacia dónde se fue el último...?? (de már nem beszélt tovább...gondolom szeretett volna eltűnni szégyenében).

Igen kedves csúcspontja volt a fásasztó napnak a nagy Tábortűz: az elhangzottakért, a visszhangért! Aki ott volt, tudja mire utalok. Aki nem, gondoljon fáklós menetre, sok gyereke, sok szülőre, szép nagy vezetői gárdára, sok szép népdalra, cserkészindulóra, gyönyörű magyar kánonokra, az Olimpiákat megjátszó tábortűzi számokra (itt meg kell jegyeztem milyen megható volt a részvétele az argentin szülőknek is! Ilyen még nem volt!, ilyen kell legyen! Így tudjuk megértetni velük a cserkészélet egészségét!)

Aki nem lehetett ott, gondoljon a csillagokra, igen, azokra a csillagokra amelyeket a városban nem tekinthetünk meg soha, **gondoljon a baráti, cserkészpajtási kézfogásra**, a falombok táncára amikor fújja őket az éjszakai szellő, vagy **képzeld el egy búcsúzó cserkészparancsnokot, ahogy meggyújtott gyertyáját adja át a következő parancsnoknak**, míg Lord Baden Powell és gróf Teleki Pál szavai, üzenetei szállnak fel az égbe, a hatalmas tűz ropogó szikrái és lobogó füstje mellett. A tábortüzi üzenetünk a békéről, a becsületről és a természettel való találkozásról adott böven gondolkozni valót.

Gondoljon sok, sok égő gyertyára, és a meleg szeretetkör rituális erejére... Szemem előtt, az utolsó kép: a szülők s vezetők ölében alvó kiscserkészek, egyes cserkészvezetők könnybelábadt szemei, a tűz lángja pedig búcsúzik tőlünk minden sárgára világított arcban; csend; egy kis nyüzsgés, és körülöttünk a nagy sötétség...

“Az ember lassan így marad,
egymagára az éjben,
öröme-kedve elapad,
töpreng a semmiségen.
Eloltja lámpáját
s nehéz fejét párnára hajtja,
imát se mond, csak úgy,
gyalog megy Istenhez gondolatja”

(Kerecsendi Kiss Márton: «Fáradtan»)

Az utolsó élmények közé sorolható a tábortüz utáni sétánk vissza a sátrakhoz (kisebb-nagyobb csoportokban, de majdnem mindnyájan eltévedtünk az erdő tömör sötétségében), a takaródó utáni vezetői «extra» tábortüz. Beszélgetés, harapniváló, «mate»; olyan kellemes volt, hogy ha nem lettünk volna annyira fáradtak, maradtunk volna hajnalig is.

Másnap reggeli után Bárány atya édes, egyszerű gyermekmisét tartott... két kiscserkész tüzetesen megvizsgálta a pap öltözetét, a kelyhet, az ostyákat is, egész közelről nézték végig a “furcsa” szertartást. Rég voltam ilyen kedves misén. Béke öntött el.

Végül a szomszédjainkkal együtt vontuk fel a zászlót. Az argentin cserkészek is beálltak az “U” alakba, szép “tömeges” jelentés zajlott le, örsi csatakiáltás vetélkedőszerűség, cserkészindulók után, ismerkedés jelligével.... Az argentin parancsnok különleges humorérzékkel külön felköszöntötte ZahaTamás-t, a pelenkásnyilas “elveszett kupidusz”-t is! Mikor már azt hittem vége, mert már megtörtént a pakolás is, a semmiből, előkerültek a kellékek és egy **ricsajos számháborúra is maradt idő!**

Kötelességem felvilágosítani mindazokat akik nem értik, mert nem tudják, mit ad **a cserkész: nevel, épít, ápol, barátokat biztosít, egészséges értékekkel tölti a mindennapot!** Sokféle módon szolgálhatsz, mint meggyőződött cserkész, egyenruhával vagy anélkül, minden szombaton, vagy amikor teheted.

Idézd fel életed folyamán: **mit mondtál mikor fogadalmat tettél?** Ne veszítsék értelmüket azok a szép szavak akkor se, amikor öltönyben szaladgálsz az élet nehéz útján, amikor pelenkázod gyermekedet, amikor a szomorúság gyötör és barátaid távol vannak; gondolj arra, hogy egy valódi “odatartozó”-nak megmaradni mégis lelki biztonságot, vigaszt jelent! Gyermekednek ez szép lehetőség! De magadnak is, hogy a hajsza mellett ilyen is van, és lesz mindig.

A gond az én szívemben: Mi történt velünk hogy így szétszéledtünk? Mit kell még megbocsájtunk egymásnak? Hogy kell felrázzalak, alvó cserkész, hogy velünk tarts, családdal együtt? Csak mondd, és megteszem! Mert megteesszük!

Különös köszönetem a két Buenos-i cserkészcsapat vezetőinek, barátaimnak, akiknek segítségével, értékes hozzászólásával és közreműködésével, olyan kedves volt számomra a kirándulás tábortüzét összeállítani! Benkö Teri, Demes Adri, Kerekes Marci, Lomniczy Mátyás, Lovrics Csicsó, Salopek Gábor (USA), Szeley Cynthi, Zaha Alexandra, Zaha Tamás.

Szeretettel, tisztelettel, őszintén,

Zólyomi Kati cst. Buenos Aires, Argentína, az utolsó hagyományos évi akadályverseny után (augusztus 14-15).

zolyomikati@sinfo.com.ar

TALÁLKOZUNK SZEPTEMBER 18.-ÁN 21 ÓRAKOR a CSERKÉSZBÁLON!!

A HUNGÁRIÁBAN (PASAJE JUNCAL 4250 OLIVOS) .

BELÉPŐ \$15 - BELÉPŐ VACSORÁVAL \$35 - IFJÚSÁGI JEGY \$10

NOTICIAS DE LOS SCOUTS

Gran baile de gala de los scouts húngaros en la Argentina: **18 de septiembre** en el Club Hungaria, en Olivos.

La entrada sin cena cuesta \$15, con cena \$35, entrada juvenil \$10.

Si bien el baile lo organiza la colectividad húngara, todos los que deseen participar ¡serán bienvenidos!

A REGÖSÖK HÍREI – NOTICIAS DE LOS REGÖS

A Regösök a Chaco-i magyar közösséghez utaztak, mert az ottani szüreti bálra voltak meghíva idén májusban. Késéssel küldték el beszámolójukat, - de hát az a fő, hogy megjött! Alább spanyol nyelven közöljük:

Fue un viaje muy esperado por todos y empezó con muchas bromas y buen humor. Al llegar a Villa Ángela ya nos estaban esperando. Las camionetas nos llevaron a los respectivos hoteles. Apenas instalados, partimos hacia la **Sociedad Húngara** donde terminamos de conocer a los demás anfitriones: nos rodearon de gran hospitalidad y cariño. Nos quedamos ayudando un tiempo con los preparativos para el baile y luego de un excelente asado nos fuimos a descansar pensando en las actuaciones fijadas para la noche.

Luego de visitar el pueblo, nos fuimos directamente a la Feria del Libro para nuestra primera presentación. Más entrada la noche, ya dentro de la Sociedad, se realizó el tan esperado **baile de la vendimia**. Fue para mí una de las partes más alegres de este viaje, ya que no sólo la actuación salió bien, sino que también - ante la sorpresa de todos nosotros - los porteños nos metimos dentro de la tradición y, con mucha picardía y trabajo de grupo, fuimos con éxito en busca de los manojos de frutas que colgaban del techo y que muy celosamente cuidaban los "vigilantes". No sólo nos ganamos los **aplausos del público**, sino que también dos de las chicas del conjunto, Alex Lovrics y Konzti Lovrics, se llevaron la distinción de "**Reina**" y "**Primera Princesa**" del **Baile de la Vendimia**, respectivamente.

Al otro día nos levantamos al mediodía y luego de un abundante almuerzo, les brindamos un espectáculo especialmente a los **húngaros de Villa Ángela**; después nos movilizamos hacia **Coronel Du Graty** (un pueblo a pocos kilómetros de allí), donde por la noche nos esperaba la última actuación de la gira. En Du Graty nos trataron con gran hospitalidad y luego de una actuación ante alrededor de 170 personas, nos retiramos a descansar con la satisfacción de haber hecho lo mejor posible para que se pudiese ver nuevamente el baile húngaro en Chaco. El último día, día libre, luego de almorzar lechón con la colectividad de Du Graty, nos fuimos a pasear y a conocer el pueblo, hasta la tarde.

El **éxito** se difundió por todo la región, el grupo apareció en los medios de comunicación del lugar. La **televisión y la emisora de radio** del pueblo nos hicieron reportajes y el diario también nos otorgó una página. El propio **intendente** nos despidió el último día, felicitándonos, y comprometiéndose a hacer todo lo posible para que el REGÖS pueda estar presente con sus bailes en el próximo gran evento que se organizará allí, con la participación de todas las colectividades de Du Graty.

Cabe destacar también que ambos encuentros (tanto el de Villa Ángela y el de Du Graty) fueron declarados por la legislatura de la Prov. de Chaco "de interés provincial y cultural". El REGÖS fue el centro de estas celebraciones y con mucho éxito hizo revivir la cultura húngara en esta tierra tan lejana.

Me gustaría resaltar especialmente la hospitalidad recibida, las ganas y el trabajo de las colectividades húngaras, que con gran esfuerzo y sacrificio intentan resucitar el espíritu húngaro en el Chaco.

Juan Lovrics jrl220451@hotmail.com

NOTICIAS DE ESGRIMA - VIVÁS

ESGRIMA - un deporte moderno

FORMACIÓN-RECREACIÓN-COMPETENCIA DE ALTA PERFORMANCE

Por el receso invernal, no tuvimos torneos en los cuales compitieran nuestros tiradores. Recién el **sábado 15 de agosto** se tiró la 2° prueba del Ranking Nacional de Mayores en el CENARD. Los esgrimistas que nos representan en realidad son de categoría juvenil, pero los más adelantados suelen intervenir en los torneos de mayores para adquirir experiencia.

Aun sin lograr los primeros lugares, los tiradores suelen tener un buen desempeño y adquieren puntaje que les da un lugar en el Ranking. En esta ocasión, se destacó ANDRÉS ZORZI LO RE que se ubicó en 5° lugar.

ESGRIMA EN EL CLUB HUNGÁRIA – PJE. JUNCAL 4250 - OLIVOS

La actividad se desarrolla los días miércoles de 18 a 20:30 hs. y los sábados de 15 a 19 hs. A partir de los 8 años, ambos sexos, florete espada y sable.

Maestros : Mario de Brelaz y Juan Gavajda.

INFORMES: Henriette Várszegi henriette@arqa.com – Tel. 4461 3992

ESPERAMOS A TODOS LOS ESGRIMISTAS EN ACTIVIDAD Y A TODOS LOS INTERESADOS EN CONOCER ESTE DEPORTE.

AZ IRODALMI TÁRSASÁG HÍREI – ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA

Conferencia del Dr. Miklós Székásy

El pasado sábado 28 de agosto y en el marco del Círculo Literario y Cultural Húngaro se realizó una conferencia en el Salón V.I.P. del Colegio San Ladislao, en la cual el Dr. Miklós Székásy, ante una numerosa concurrencia que llenó el recinto, desarrolló el tema **“Alquimia: ¿ciencia o supercheria?”**

Comenzó la exposición enumerando los cuatro elementos de la alquimia, sus dos principios, las relaciones entre ellos, los símbolos (metales nobles y viles) y los procedimientos alquimistas en la búsqueda de sus “objetivos principales.”

Luego, desarrolló la historia de la alquimia cuyo período más intenso abarcó más de mil años, esto es, desde Geber en el siglo VIII hasta Paracelso en el siglo XVI, pasando, entre otros, por: San Alberto Magno y Santo Tomás de Aquino (siglo XIII), Nicolás Flamel, Bernardo de Trèves, y muchos más. También explicó la fusión de la alquimia con la ciencia, según los científicos del siglo XVII (Boyle, Lavoisier y Dalton), y la fisión del átomo. Aclaró la forma en que Carl Jung relacionó las definiciones de la psicología con las nociones básicas y terminologías de la alquimia.

El alto nivel de conocimientos sobre el tema por parte del expositor y el entusiasmo y atención del público presente lograron un clima propicio para una práctica, animada, dinámica y excelente conferencia.

(Agradecemos el informe a Isabel Redl ferencvala@hotmail.com, como asimismo el rico té que nos sirvieron al finalizar la conferencia. La R.)

Következő előadás a Magyar Irodalmi Társaság rendezésében:

József Attila életéről és irodalmi alkotásairól

tart előadást Szönyi Ferenc nagykövet úr.

Szeptember 25-én 16 órakor a Szent László iskolában, Mariano Moreno 1666, Olivos.

Utána a hagyományos tea. Kérünk pontos megjelenést. A rendezőség.

Nemzeti ünnep a Buenos Aires-i magyar nagykövetségen:

Alább közöljük Szönyi Ferenc magyar nagykövet augusztus 24-én megtartott ünnepi köszöntőjét:

Van abban valami csodaszzerű, hogy legújabb kori megpróbáltatásai sorvasztó évtizedei után, szétszaggatottságát meghaladni képes erkölcsi elszántsággal s a méltó megemlékezés szabad szellemi eszköztárával ünnepelheti meg a magyarság államalapító Szent István királyunk ezer éves művét, határon innen és határon túl. S mintha a múlt a segítségünkre sietne, hogy lelkesítő példájával erőt töltsön belénk, sokféle küzdelemre gyürköző, sokféle mai magyarokba. Akik ezúttal olyan eseményt ünneplünk, amely **több mint sikertörténet**, amely legjobb eredményeiben a rosszakaratú idő próbáját is kiállta.

Szerb Antaltól tudjuk, hogy a történelem az első birodalom, ahonnan a nemzeti önérzet a táplálékát meríti. Nyolc évvel ezelőtt, a Honfoglalás ezeregy századik évfordulóján is egy sorsfordító sikertörténetre emlékeztünk. A honfoglalók harcainak sikerét a keresztény államalapítás jövőt teremtő építőmunkája koronázta meg. Mert a megszerzett hazát megtartani kívánó szervező akarat tökéletesen tisztában volt vele, hogy a Kárpát-medencébe érkezett nyughatatlan, lovasnomád nép a **régi életformájában nem tudna sokáig és tartósan ellenállni** a nyugatról kiinduló keresztény „misszióknak”.

Az az átszellemült arcú fiatalember - történelmünk első nagyszabású reálpolitikusa -, akit a keresztény időszámításnak éppen az ezredik évében koronáztak magyar királlyá, mélyen átgondolt döntéseivel több mint ezer évre meghatározta Magyarország helyét Európában. Abban a keresztény Európában, amelynek társadalma a latin egyházszerkezetre épült, s amelynek műveltsége is markánsan eltért a bizánci görög egyház műveltségétől. Szent István államszervező tevékenységének és országa katonai erejének köszönhetően Magyarország lett az utolsó állam kelet felé, ahová még a Karoling-hagyomány örökségei értek, de ahová már a német birodalom hűbéri hatalma nem terjedt ki.

Számunkra értékmutató realitás, hogy Magyarország Szent István óta integráns része a már akkor is „Occidens”-nek nevezett nyugati civilizációnak. A XX. század Jaltával betetőzött tragédiája azért is volt számunkra olyan végzetes, mert figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy **Európa szellemi értelemben évszázadokig a Kárpátoknál ért véget**. Magyarország európaiságát a reformáció XVI. századi gyors és töretlen elterjedése is igazolta, amikor újra nyilvánvalóvá vált, hogy hazánk a nyugati kereszténység határa kelet felé: **a reformáció**

ugyanis nem ment túl a magyar területen (Erdélyben viszont az önálló fejedelemség megteremtésének egyik fő záloga lett).

Szent István roppant arányú művének tapintható – ha tetszik: politikai – következményeit hosszan lehetne taglalnunk. És kell is emlékeznünk legalább arra (mikor, ha nem egy ilyen ünnepen?), hogy milyen jelentős hatalommá vált, éppen az ő országépítő munkájának eredményeképpen, a középkori Magyarország, mely **évszázadokig szilárdan meg tudta óvni függetlenségét** a két nagy birodalom, a német-római és a bizánci között, sőt, időről időre az európai nagypolitikában is hallatni tudta a szavát. Hogy bár gazdasági és kulturális fejlettség tekintetében nem tudta is mindig felvenni a versenyt a nagy múltú európai országokkal, jogbiztonság tekintetében - Szent István, majd Szent László és Könyves Kálmán törvényeinek köszönhetően - élre került a középkori Európában. Bizony fél évezreden át a politikai és szellemi hatalomgyakorlás sok vonatkozásában „**egy nemzetnél sem voltunk alábbvalóak**”, sőt: az első angol alkotmánynak tekintett Magna Charta mindössze hét évvel előzte meg a mi Aranybullánkat, és talán kevesen tudják, hogy Európában először nálunk vezették be, Árpád-házi királyaink uralkodása idején, az arany- és ezüsbányászat legbiztosabb ellenőrzési módszerét. Az önálló magyar királyság utolsó évtizedeiben Hunyadi Mátyás udvara volt az első nem olasz udvar, ahol a humanisták baráti otthonra találtak, és – ismét Szerb Antalt idézem: – „Erasmus kritikai szelleme is már átélte a valóság volt főuraink szellemében, amikor meghalni Mohács alá mentek”.

A szentistváni mű legelevenebb tanulságát azonban nem a rendszerezhető eseménytörténetben kell keresnünk. **A kereszténység felvétele személyes életmű** is, ami tengernél is mélyebb, sziklánál is erősebb hiten alapszik. Első királyunkat még a magyarok iránt barátságtalan nyugati kortársak is keresztény példaképnek, szent életű uralkodónak tekintették. István, a friss, „barbár” állam feje ugyanis váratlanul komolyan vette, amit az újonnan tanult liturgiában – mindenekelőtt a koronázási szertartásban – hallott. A XXI. századba átlépő, szétszórta magyarságnak, akinek lelkében évszázados szenvedései nyomán éppen a hit fogyatkozott meg a leginkább, ezt a tanulságot kellene mindennapos létküzdelmében tudatosítania.

A dicső múltat követő komor századokban a Szent István király oltalmáért kiáltó magyarság legválságosabb pillanataiban az ő emlékéből merített erőt. Válságos pillanatokból pedig nem volt hiány Mohács utáni történelmünkben. Sokatmondó és megrendítő, hogy Kölcsey **Himnusz**-ának leíró versszakából csak kettő szól a régi dicsőségről, négy a magyarság szenvedéseiről, tragédiáiról beszél. Pedig Kölcsey még mit sem tudott, mit sem tudhatott Világosról, Trianonról, Voronyezsról, 301-es parcelláról, a XX. század apokaliptikus borzalmairól, legfeljebb megsejtette őket legpesszimistább víziójában, a *Zrínyi második éneké*-ben. A nemzethalál Vörösmarty festette képe azonban kis híján megvalósult, és majdnem úgy, ahogy a **Szózat** költője megénekelte; csak éppen a gyászkönyv nem csillant meg egyetlen percre sem az ember millióinak szemében... hacsak nem 1956 november 4-én.

Hogy mégis megvagyunk, megfogyva bár és törve is – a Kárpát-medencében most éppen nyolc felé –, az lehet az Istenben bízó, konok magyar lélek irracionális kitartásának, de annak a kozmikus távlatú, tettekben megnyilatkozó hitnek is az eredménye, aminek első példáját éppen ezer éve a „**rendszerváltó**” **Szent István** adta, amikor először jelent meg történelmünkben a magyar „lenni vagy nem lenni” parancsoló dilemmája. Megvagyunk és élünk, bár annyian próbáltak már eltörölni bennünket a föld színéről, és köztük olyan iszonyatos hatalmak, hogy valóban csoda, hogy értik még, közel tizenöt millióan a világban, valamennyiünk titkát és féltett kincsét, **a magyar szót**. És ebben Önöknek, Argentínában élő honfitársainknak múlhatatlan érdemeik és jövőbe ívelő, további felelősségük van: **őrizni a nyelvet**, ameddig csak lehet, a határ nélküli haza legtávolabbi végein is.

Hiszem, hogy sikerülni fog. Mert az a nemzedék, amelynek megadatott, hogy ezer év után is évről-évre meggyújthassa a magyar államiság születésnap gyertyáját, reményeim szerint az idő szavát is érti. „A derék nem fél az idő mohától: **koporsóból kitör és eget kér**”, írja Berzsenyi Dániel, és, mai viszonyainkra fordítva, valóban van valami eget ostromló abban az elszánásban, ahogy a függetlenségét tizennégy éve visszanyert ország vissza tudott térni ezer éve kiküzdött helyére Európában. Van mit ünnepeljünk hát ezen a különös, nagy napon, egymás kezét kereső, egymástól elszakított magyarok; teljes jogú EU-tagságunk elnyerése után pedig végképp bizakodva nézhetünk egymás szemébe. Még akkor is, ha több mint elgondolkodtató, hogy az akkori – az ezer évvel ezelőtti – Európához a kereszténység felvételével csatlakozó és Szent István királyunk által a Boldogasszony oltalmába ajánlott magyarság a mostani, intézményes csatlakozás során egy olyan Európához integrálódott, amelyben éppen a keresztény értékek elsomorítóan relativizáltak. Honnan merítsünk hát évezredes létküzdelmünkkel hitelesített történelmi azonosságunk megőrzéséhez erőt, ha nem Szent István sziklára épített, roppant művének szellemi, politikai és erkölcsi örökségéből? Igen, a feladataink embert és közösséget próbálóan nagyok: hagyományos belső értékeink megőrzése, a nemzet egységének a megteremtése, az emberi-társadalmi-műveltségbeli felemelkedés biztosítása mindannyiunk számára, méltó helyünk kivívása ill. megtartása a nemzetek építő közösségében, felelősségvállalás a magyarság egészéért uniós csatlakozásunk után is -; de kisebbeket nem vállalhatunk, mert akkor mind saját lelkiismeretünkhöz, mind első, szent királyunk emlékéhez hűtlenné lennénk. Mert – „áldjon vagy verjen sors keze” – nekünk is küldetésünk van, bárhol a világon: tovább adni, csorbítatlanul, amit múltunk építő nagyjai tovább építeni miránk hagytak. Tisztelegjünk hát méltóan ezernégy évünk előtt. Kosztolányival szólva: **„Kissé lehajtani a fejet. De a szívet, azt föl, föl, barátaim!”**
(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

HÍREK MAGYARORSZÁGRÓL ÉS A NAGYVILÁGBÓL – NOTICIAS DE HUNGRÍA Y DEL MUNDO

Személyes beszélgetés augusztus 19-én, Budapesten, Meszleny Lászlóval, a Fidesz Magyar Polgári Szövetség sajtó osztályának kommunikációs igazgatójával (kivonatossan):

Meszleny László: Nekem több rokonom emigrált Dél-Amerikába ill. a rokonság jelentős része emigrációra kényszerült a 40-es évek végén és az 50-es években illetve 56-ban, tehát családiról ismerem ezt a helyzetet és hogy milyen ez az érzés. Amit nagy örömmel tapasztaltam, hogy az elnök úr (Orbán Viktor. Szerk.) egy nagyon komoly ismeretanyaggal rendelkezik az argentinai magyarságról, tehát komoly információ van birtokunkban. Nagyon rokonszenvezik az ottani magyar közösséggel és komolyan fölvetődött itt megbeszéléseken, hogy hogyan lehetne a világ magyarságát jobban a közös kommunikációba, az integrációba bekötni és ebben mindig hangsúlyosan szerepelt az argentinai magyarság.

Egyébként egy érdekes adat, hogy a Duna televízióban voltam főigazgató, ez a "Világmagyarság televízió"-ja és itt az észak-amerikai sugárzás megvalósult, ill. az ausztráliai is elindult.

HAN: Ott van pénz!

ML: Az lehet, hogy pénz van, de sokszor a hozzáállás az elég garasaskodó: Kezdetben szabadban azt mondták, hogy persze, hát itt minden lehetséges, és itt több ezer előfizető lesz, de amikor aztán kiderült, hogy havi 20 dollárt vagy hasonló összeget ki kell fizetni, akkor hirtelen a töredékére esett vissza az érdeklődés, mert azt mondták sokan, hogy hát ezt azért mégse! Ilyen szempontból talán mehetünk messzebb, mondhatánk, hogy **Ausztráliában** azért kissé máshogy álltak hozzá, ott sokkal megbecsültebb volt az éteren át jövő tengerentúli adás.

Egyébként ott is felvetődött, hogy hogyan lehetne **Dél-Amerikába** és Dél-Afrikába is eljuttatni a műsort. Azt nem mondom, hogy az egész országban, de olyan helyeken ahol a televízióra vonatkozó döntések születnek, ez a kérdés abszolút napirenden van. Ez egy nagyon fontos elem és az újdonság, hogy nemcsak a nyugat-európai magyarság része a világ magyarságának, hanem vannak máshol is... Természetesen az a magyarság eddig is része volt, csak **nagyon keveset tudtunk róluk**, nehéz volt kommunikálni. Ez megváltozott, mert most az interneten keresztül a dolog elég egyszerű és azáltal képi adatok is elektronikus uton cserélhetők. Tehát az ismerkedésnek ilyen akadályai most már nincsen. Ezt én egy nagyon pozitív dolognak tartom és nagyon fontosnak tartom azt, hogy Orbán Viktor - egy olyan személyiség, aki a jövő magyar miniszterelnök lehet ismét - ezt a kérdést és ezt a közösséget ismeri, számon tartja és számol vele.

HAN: Nagyon köszönöm. És óhajt még néhány szót szólni a jelenleg zajló kormánykrízisről?

ML: Hát az egy szomorú dolog amikor valójában egy hatalmi marakodás folyik, amikor igazából pénzeket, pozíciókat marakodnak. Talán ittlétük alatt volt alkalmuk megnézni a különböző magyar televízió adásokat, rádiót hallgatni és újságot olvasni, és talán föltűnt az, hogy arról, hogy mi lesz az ország jövője, mi lesz az emberekkel, erről egy mondat se hangzott el a krízis nyomán. A krízissel kapcsolatban igen szomorú dolog, hogy igazából ennyire nyilvánvalóan egy hatalmi acsarkodásról, egy koncon való osztozkodásról van szó. Elég komoly következményei lehetnek. Ugye eddig a választási cikluson belüli kormányfőváltás és egyebek nem fordultak elő, ez tabunak számított Magyarországon, csak Antall József halála volt ilyen indok, amely miatt erre sor került, és ugye az a fölfogás, hogy a politikai stabilitásnak az a garanciája, hogy ilyenre ne kerüljön sor. És ezért több ciklusban is volt olyan, hogy a kormánynak megszűnt a támogatottsága de ugyanakkor kormányzott tovább, és fontos volt, hogy ez a fajta stabilitása - mondjuk főleg kifelé! - nyilvánvaló legyen.

Most, hogy talán egy korszak határához érkeztünk, **másfél évtizedes demokrácia után**, lehet, hogy egy új fajta metódust kell megtapasztalni. Igazából jósolni talán nem lehet, nem is célszerű mert **óránként változnak az események**. A konfliktus jellegét az jól mutatja, hogy egyáltalán soknak kérdéses, vajon milyen jövő képe legyen Magyarországnak. Pedig szerintem ennek el kell most dölnie.

HAN: Köszönjük a ránk szánt időt.

„Visszidensek”: Tölünk mentek el...

(Itt vagyunk **Budapesten**, a dunaparti Marriott Hotel elegáns halljában. Szemben velünk a gyönyörűen berendezett és nagyon mutatós Empire Antique Gallery nevű, ajándék tárgyakkal teli bolt. Tervezője **Emődyné Bernáth Anikó**, aki vezetésének oroszlánrészét vállalja. Naphosszat bent vannak, egy társsal váltva egymást egész héten nyitva tartják. Nagyon szép, gusztusos prezentációban látunk vitrinben műtárgyakat, porcelánokat, ajándék tárgyakat, ikonokat, keresztény festményeket, menórákat, aztán külön faragások, hímzések, horgolás, gyönyörű horgolt darabok, mindenféle ami lehet folklór, lehet kifinomult magyar ipartárgy. Mellette van egy ún. gift shop, aminek már a külseje is inkább egy repülőtérnek a duty free-jére emlékeztet, nagyon nagy kontrasztban Anikó boltjával. Utóbbinak előnyére ki kell hangúlyozzam, hogy sokkal nagyobb attrakció a turisták részére ez a patinás kinézésű üzlet: Állandóan forognak benne a turisták, Anikó mellőlünk a fotelből folyton fölpattan és megy kiszolgálni: most nyitja nekik az ügyesen kitervezett, guruló, ill. mozgatható két vitrinállványt, amit záráskor ajtóként betolnak az üzletbe és belülről elreteszeli. A vitrinekből különböző ékszerek, hegyi kristálytárgyak és ezüstök kerülnek elő.

Anikó naphosszat ezekkel foglalkozik, el is végzett kurzusokat, hogy kellőképpen szaktudással rendelkezzen e tárgyak eladásához, amit leginkább angolul bonyolít le. Szerk.)

HAN: Milyen volt a "visszidálástoknak" az első ideje, vagyis a fő problémák, a fő nehézségek, mert hiszen most a siker láttán azt lehetné az ember, hogy ezt könnyű elérni. De bizonyosan sok lépcsőfokon kellett fölmenni amíg nehezen ide jutottatok.

Anikó: Azt meg kell vallanom, hogy nekem az első idő bizony kökemény volt!

HAN: Milyen évben volt ez?

A: Most pontosan 7 éve, augusztus 6-án érkeztem ide a 3 gyerekemmel. Csaba már várt minket itt. Úgy éreztem magamat, mintha a nagy semmibe, a nagy ismeretlenbe ugrottam volna bele, még azután is, hogy én többször jártam előtte MO-n. De az nagyon de nagyon más úgy jönni mint turista. Most ki kellett tapasztalni a mindennapi életet. Először egy kis menedékünkben laktunk, volt egy kis nyaralónk Pismányban, unokatestvéremnek a kis házikója, és onnan kezdtük felfedezni MO-t. Hol telepedjünk le? Hol vegyünk házat, hol lakjunk, hol alakítsuk ki az új életet? Az egész országot bejártuk és végülis úgy döntöttünk, hogy Szentendrére költözünk, mert az nincs bent a nagy városban, amit nem szeretünk, de ugyanakkor nincs túl messze, hogy a gyerekek ne tudjanak járni jó iskolába és élvezni a nagyváros sok előnyét.

A kezdődő nehézségekről: nekem, személyesen, az első nagy pofon az volt, hogy én azt vártam, hogy az itteni magyarok ugyanolyanok legyenek mint az ottani magyarok. És ez nem így van. Itt nagyon vegyes a társadalom, mindig jobban "kozmetopolitább" lesz, és nagyon kevés magyar érez úgy mint mi Buenos Airesben. Van itt a társadalomnak egy nagyon kicsi része, amely olyan büszkén és olyan erősen ápolja a magyarságot mint mi külföldön. Ehhez még hozzájön az, hogy még akkor is, ha 100%-an magyarnak tartom magam, az én szívem, az agyam, az egész észjárásom úgy működik, mint egy dél-amerikainak. És a magyarnak a észjárása más mint a miénk. Felfedezni, hogy a mondatok mögött meg a tettek mögött mi rejlik az ő agyukban – hát talán most vagyok annyira, hogy sikerül kiszűrni...

HAN: Ennyi év után...

A: Igen, 7 év után, most kezdem érezni, hogy ennek a mentalitásnak mik az okai és kiváltói. Teljesen más itteni magyar fejjel átélni az utolsó 50-60 évet, itt MO-n, és egészen más úgy átélni, ahogy mi külföldön. Úgyhogy tulajdonképpen ez nem pro se kontra, de megállapítottam azt, hogy a külföldi magyarság és az anyaországi magyarság eltávolodott egymástól, mert más élt át, mert más volt a történelme. Ez a sok-sok év másképpen hatott az emberekre, és ez teljesen logikus.

HAN: Minden ország ráteszi a pecsétjét arra aki ott él és annak aztán viseli a következményeit. Így pl. mi, argentinai magyarok, nyilvánvalóan mások vagyunk mint a kanadai magyarok vagy az ausztrál magyarok, és föltétlenül mások vagyunk mint a magyarországi magyarok.

A: Igen. Ennek az éremnek a másik oldala viszont az, hogy az összekötő kapocs mégis megvan és megmaradt. Mert én magyartudás nélkül nem tudtam volna mindezt végigcsinálni a 3 gyerekkel. Az az érzés, hogy az ember betért egy szentendrei református templomba, és megkezdődött az istentisztelet, és együtt énekeltük az ismerős zsoltárokat -- abban a pillanatban megértettem, hogy mégis egy nemzethez tartozunk és egy test vagyunk. Mert egy nyelven imádkozunk, egy nyelven énekelünk, és egy nyelven tudunk beszélni. Ez az éremnek meg a pozitív oldala.

HAN: És mi történt azután, hogy már letelepedtetek Szentendrén? Akkor egy kicsit nyugalmasabb kezdett lenni az élet?

A: Hát igen. A gyerekeknek az első év az iskolában nagyon nehéz volt, mert bár beszéltek és értettek mindent magyarul, természetesen az írás-olvasás nem ment olyan szinten mint ahogy kellett volna

HAN: Milyen évben volt ez?

A: 1997 augusztusában érkeztem meg a gyerekekkel és belepottyantak az itteni sulis kezdésbe. Akkor kezdtük megszokni, hogy milyen a magyar élet, kezdtük felvenni az itteni szokásokat az itteni ritmust és szép lassan, majdnem észrevétlenül elérkeztünk odáig, hogy most már nem idegen semmi se nekünk.

Befejezésül, mint pozitív még azt kell mondjam, hogy a buenosi cserkészetnek és a ZIK-nek köszönhetően mi kaptunk annyi háttérrel a magyar kultúrából meg a magyar tudásból, hogy én sohase éreztem magamat idegennek ebben az országban. Viszont, sajnos, többször tapasztaltam, hogy az itteni magyaroknak bezzeg én idegen vagyok, már idegen vagyok...

HAN: És ez fáj...

A: Fáj, nagyon fáj, a mai napig is fáj, amikor bejönnek a boltba, és érzik rajtam, hogy nem egészen úgy hangsúlyozom a magyart mint ők, és ránk kérdeznek, hogy vajjon orosz vagyok-e?! Mondom nem vagyok orosz és jelenleg semmi bajom az oroszokkal, de a világ másik végéről számrázom és költözködtem ide...

HAN: Nagyon köszönjük Anikónak és folytatjuk Emödy Csabával, aki röviden elmondja nekünk, hogy jelenleg mit csinál és hogy milyen nehézségekbe ütközött az évek folyamán pontosan ennek a mentalitáskülönbségnek eredményeképpen.

Emödy Csaba: Lényegében abból áll a különbség, hogy az itteni magyaroknak a dolgok folyásában az a normális, mint ahogy történtek az utolsó 55 évben. Ebből az 55 évből - nagyon jól tudjuk - 50 éven át volt egy állandó, mélyszintű agyimosás, ami valamilyen formában próbálta a magyarságtudatot, a nemzeti érzést kitörölni belőlük.

HAN: Sikeresen??

Cs: Félig. Félig, mert most kezdi magát ez visszatornászni a kellő helyre. Ezt csak egy igazi rendszerváltás fogja megoldani, ami még nem történt meg MO-n, mert ami történt 89-90-ben az csak egy *pro forma* hatalomátadás volt.

Én úgy nevezem őket, hogy a "Nap Fiai", mert régen keletre hódoltak, most meg nyugatra hódolnak, de hódolnak továbbra is. Lényegében ami nagy lehetőséget adott nekünk 97-ben az az, hogy itt minden a kezdetében, kezdő stádiumban volt: minden kereskedelem, mindaz, ami valamilyen formában a vállalkozáshoz tartozik, gyerekcipőkben mozgott. Ezért nagy lehetőségek adódtak, bár itt a technikai háttérnek nagyon fontos eszköze az, hogy mindenkinek kell diploma. Itt nem lehet textileség bárki ha nincs egy textilszakmai végzettsége. Itt nem lehetsz boltos, hogy húst adjál el, ha nincs egy húsipari végzettséged, és ez valamilyen formában sokkal komolyabb háttérrel nyújt mint amihez szokva vagyunk Dél-Amerikában.

Ez segít nekünk abban is, hogy mivel kevés az összeköttetés Dél-Amerika és Europa, ill. MO. közt, minden olyan ismeretségi ág, ami a dél-amerikai gazdasághoz fűződik, nagyon értékelt itt. És ez az értékelés meghozta a maga gyümölcsét olyan szempontból, hogy most pl. még két társammal nyitottunk egy import-kereskedelmi céget, ami kávéval foglalkozik: Dél-Amerikából, Kolumbiából, Brazíliából: hozzuk a kávé és itt pörköljük, csomagoljuk, a vendéglátóipar felé forgalmazzuk. Célpontjaink: hotelek, éttermek, mindazok tehát, akik feldolgozzák a kész terméket.

HAN: Egy kérdés az, hogy ez újdonság? Vagyis eddig nem létezett ez a kávé a piacon?

Cs: Nem, itt 15 cég, nagy cég van a piacon, akik az egész kávépalettát fedik, viszont ezek "marakodnak" a kis 250 grammos örölt kávé csomagokban amiben minden van csak nem kávé. Ezért mondjuk mi, hogy rátértünk inkább a szemes csomagolásra, a szépen pörkölt, jó nagy szemek mint ami a brazil, kis technikai adatokkal élve a 19-20 méretek. Lényegében az a lágy, teltízű, igazi kávé, amit Párizsban, Rómában, bárhol a világon kínálnak fel, amire a hangulatkeltés végett az ember egy hölgyet meghív, egy baráti kört összehív egy kávéra. Hát ez még MO-n hiányzik, két ok miatt: az emberek még nem mennek annyira ki, hiszen 50 év célja az volt, hogy a gyárból haza, az otthonból a gyárba, és semmilyen típusú szórakozás, találkozás barátokkal, megbeszélés ne történjen. Mindehhez a kávé is hozzájárul!

HAN: De főként sok kávéházat lehet most látni! Ezelőtt egy pár évvel sokkal kevesebb volt itt. Most lépten-nyomon ki van írva: "Kávézó", "Kávéház"...

Cs: Ez az utolsó 10 évben történt és azt hiszem meg fog duplázódni a következő 5 évben. Egymásután nyitnak, és az ember megy végig a Dunaparton, ott látja is mindkét oldalról ahogy nyitják a kávézókat. És kávékultúra kezd bevezetődni. De ehhez meg kell változtatni azt, amit én úgy nevezek, hogy "népköztársasági szájíz". Miért? Mert annak idején a Trabant jött be az NDK-ból, a Zsiguli jött be a SZU-ból, és minden "szocialista" országnak megvolt, hogy ki milyen terméket hozhat be és honnan. MO pl. Ikarusz buszokat exportált... Így a kávé is "szocialista" meghatározás szerint az Etiopiai Népköztársaságból hozták Magyarországra.

HAN: És az milyen kávé volt?

Cs: Hát borzalmas, nagyon kemény, agyonpörkölt, félig elszenesedett, keserű szájíz hagy maga után. Ma még mindig benne van ez a kávé típus amit "robustá"-nak hívnak. A robustának van ez a tömény, keserű íze. Most a dél-amerikai kávé, mint a kolumbiai, a brazili, a legjobb arabikát adják a 19-es 20-as szemekben, ez olyan aromát, olyan ízelményt nyújt, hogy valódi piacbetöréssel indítunk ilyen ízekeket MO-n! Természetesen még úgy 10-20%-kal keverjük avval a robustával, nehogy túl hirtelen érje a publikumot a változás, mert az nem működne.

HAN: A "visszidensek" között ti mondhatni pionírok voltatok?

Cs: Hát többen jöttünk el annak idején, de azt hiszem az argentinai magyar kolóniából mi voltunk az elsők, illetve Zombory Busiék elsők, másodikkok mi. De azóta jöttek még egy jó páran, egész családok, főleg az argentin válságnál 2000-ben, de én még olyan "átemigrált" magyarral itt nem találkoztam, aki onnan jött és megbánta volna, vagy vissza akarna menni. Persze szeretnének visszamenni vizitbe, de itt akarják felépíteni jövőjüket, mert azt a kultúrát, azt a tanulási lehetőséget amit itt gyerekeiknek nyújthatnak megrögzítődik egy életre és azt ott nem kapják meg.

A: Még említenék néhány humoros dolgot ami történt velünk egészen az elején és amit nehéz volt megszokni. Az egyik az, hogy elmentünk a kis ABC-be - mert itt nem fűszeres és nem supermercado és nem almacén - és felvágottat akartam venni. Mondom az eladókisasszonynak, hogy adjon nekem 300 gr. sonkát. Erre rám néz, néz, néz és azt mondja: Hölgyem, én csak dekára tudok eladni... Aztán volt olyan, hogy elmentünk vásárolni, és fogpaszta, fogkrém helyett fémpucolót hoztunk haza. Sör helyett bébiitalt, mert annyira nem tudta az ember, hogy mi micsoda és így összekevert sokmindent.

Cs: Az első időkben ruhát akartam váltani, meg mosni, meg kitisztíttatni, hát kerestem egy tisztítót. Persze nem tintoreriát, hanem magyarul megkérdeztem valakit, hol találok tisztítót. MO-n ilyen nincs, volt a kurta válasz. Hát mit csinál a ruhával, ki tisztítja ki? - Hát a Patyolat!

A: Andris tanulja a magyar Szózatot és nagy büszkén, hogy bevágta a tizen nem tudom hány versszakát, kiáll az osztály elé és mondja, hogy Hazádnak **rendetlenül** légy hive, óh magyar... Gurultak a nevetéstől!...

(Emödyék jól vannak! Sok-sok üdvözlötet küldenek az argentinai baráti körnek! Szerk.)

Budapest: Mádl Ferenc magyar köztársasági elnök támogatja az autonómiát és a kettős állampolgárságot.

Az autonómiáról és a határon túli magyaroknak nyújtható **kettős vagy könnyített állampolgárságról** beszélt Mádl Ferenc a Duna Televízió Heti Hírmondó című műsorában: "Magyarország és szomszédai csatlakozása az Európai Unióhoz és a csatlakozás miatt **a határok megszűnése** azokkal az országokkal, amelyekkel Magyarország már egy szövetségben van, a mi nagy régi, történelmi gondunkat, **a trianoni traumát biztosan oldja**. A később taggá váló országok csatlakozása miatt a határoknak a megszűnése óhatatlanul a mozgás teljes szabadságát fogja

növelni. Ez nyilvánvalóan az ottani magyarságot, a magyar egység, a nemzeti egység egyfajta megerősödését fogja szolgálni."

Az **autonómiáról** szólva kifejtette: ez ismert európai jelenség számos országban, "jót tesz a kisebbségek biztonságának, és jót kell hogy tegyen az adott többségi nemzetnek, amelyen belül az autonómiának a megerősödéséről van szó, ahol **együttműködésben az egész ország**, az egész nagyközösség érdekét egyformán szolgálja. (...) Ez a gondolat erősödni fog ezekben az országokban, jelesen Romániában, Erdélyben, Szerbia-Montenegróban és Vajdaságban." (*DUNA TELEVÍZIÓ „Heti Hirmondó”, HTMH Observer IX. évf. N° 34, 2004. augusztus 25*)

HÍREK AZ ELCSATOLT TERÜLETEKRŐL:

Vajdaság: "... vajon mért nem állunk neki a magyar állampolgárság megszerzése feladatának?"

"Az ország és a nemzet egy évezreden keresztül befogadott másokat, befogadta az idegent. És ha a magyar nemzet befogadó volt másokkal szemben, akkor vajon miért nem érti meg most mindenki, hogy magyarnak a magyart is be kellene fogadnia? Akkor vajon miért nem állunk neki a magyar állampolgárság megszerzése feladatának? Miért nem elégítjük ki azt az igényt, ami elsősorban innen, a Vajdaságból jelentkezik, és amit úgy szoktak megfogalmazni, hogy kettős állampolgárság?"

(Martonyi János, 2004. augusztus 21., Palics, a Vajdasági Magyar Szövetség Szent István napi ünnepségén. Hét Nap, 2004. aug. 25.) *VET Sajtószolgálat* vet@praemium.ro

Az első külhoni magyar bajnok az Athéni Olimpiai Játékokban:

A magyar származású, ausztrál színekben versenyző Balogh Suzanne aranyérmét szerzett a lövészet női trap számában. Az olimpiai bajnok 1973-ban az új-dél wales-i Orange városában született, vegyes házasságból – édesapja, Balogh István, magyar, édesanyja Esther angol anyanyelvű ausztrál állampolgár - nem beszél magyarul, de származására büszke. Az ausztrál lövészsport első női olimpiai bajnoka 15 évesen édesapjától tanult meg lőni, jelenleg a Canberra International Clay Club versenyzője.

Az olimpiai arany mellé a Külhoni Magyar Sportcsillagok Díját, a Szervatius Tibor alkotta Boldogasszony szobrot is kiérdemelte. Az MVSZ 1998-tól kitünteti azokat a magyar sportolókat, akik nem magyar színekben versenyezve, jelentős világversenyekeken érmes helyezést érnek el, és magyarságukat vállalják. A kitüntetést a Külhoni Magyar Sportcsillagok I. Világtalálkozója keretében adták át először. Korábban olyan kitűnőségek nyerték el mint Balázs Jolán kétszeres olimpiai bajnok magasugró, Silai Ilona olimpiai ezüstérmes középtávfutó, Szabó Katalin négyszeres olimpiai bajnok tornász, Hunyadi Emese olimpiai bajnok gyorskorcsolyázó és Bölöni László százszoros román válogatott labdarúgó. Az MVSZ felvette a kapcsolatot a japán olimpiai küldöttséggel is, Kodzsi Murofusi ezüstérmes kalapácsvető kitüntetése érdekében, akinek édesanyja erdélyi magyar, de a sportoló már korábban rögzített programja miatt nem tudott résztvenni a fogadáson.

(Budapest, 2004. augusztus 29, *VET Sajtószolgálat* vet@praemium.ro)

Noticias del Paraguay:

Estimados miembros y amigos de la Comunidad Húngara en la Argentina:

El 27 de agosto, en las jornadas de la Universidad Americana, disertó nuestro querido embajador Ferenc Szönyi ante un salón colmado de público sobre "Hungría y Europa: la historia de una síntesis". Fue muy apreciada su conferencia y sirvió también para que la concurrencia tuviera un conocimiento de lo que es Hungría, pues expuso brillantemente nuestra historia, desde su nacimiento hasta el presente. Se pudo escuchar, además, música húngara interpretada por un conjunto de violines - todo muy emotivo.

Al final del acto, el Presidente del Consejo Superior de la Universidad Americana, Dr. Andrés Benkő, ofreció una beca para el mejor egresado/a del año 2004 de la Escuela República de Hungría, de Asunción, pues en este momento ya están completando el ciclo secundario. Se trata de una beca completa de estudios universitarios de una carrera a elección, y será de mucha utilidad para la promoción de los jóvenes de esa humilde barriada de Asunción en la que está ubicada la escuela.

Para nosotros es muy importante la presencia del representante diplomático oficial de la República de Hungría y este contacto nos fortalece, pues estamos bastante huérfanos de información y lamentablemente aislados del resto del mundo húngaro. El esfuerzo de nuestra Directiva está en promover el conocimiento de nuestra tierra y en relacionarnos con el resto de las Entidades Húngaras.

Hasta aquí mi comentario. Será hasta la próxima. Un fraternal abrazo para toda la comunidad húngaro-argentina. Arq. Gábor Póka, Presidente, Asociación Húngara del Paraguay gaborka@conexion.com.py

5) Olvasólevelek / Correo de lectores

Kedves Trixi!

Kellemes meglepetést találtam a postám között: a te soraidat... Köszönöm a «HUNGARGENNEWS»-nak ezt a különleges, gyors megoldást a kérésemre. Az érdeklődésem oda irányul, hogy biztosan van néhány magyar család Mar del Platán és meg lehetne velük szervezni az egymás közötti megismerkedést. Például hetenként egy csukrászdában összejönni, mint ahogyan ezt teszik francia, német, angol, stb. származású személyek, barátságosan elbeszélgetni akármilyen témáról a saját nyelvükön néhány órán át. (Ezt itt úgy hívják, hogy POPURRI DE IDIOMAS, e-mail címe popurri@argentina.com.ar, a koordinátor Sra. Mary Paciaroni.)

Ezt szeretném elérni, hogy a Magyar Kolónia itt is össze tudjon jönni, megismerkedni, új barátságokat kötni...Noha én nem Magyarországon születtem, de mégis érzem a magyar véretem!! és még ráadásul nem ismerem Magyarországot se...(hiszen az «csak kis pénzkérdés»...)

A szüleimnek is nagy öröm lesz így új ismerős magyarokkal beszélgetni, mert elég egyedül érzik magukat, miután ott Buenosban gyakran jártak a magyar körbe, főleg az édesapám, aki segített a Mindszentynum könyvtárában, stb.

Én augusztusban volt nyolc hónapja, hogy ideköltöztem, Córdobából, közelebb a szüleimhez. Ők 89 és 84 évesek és mindent megtettek értünk, most rajtunk a sor, hogy segítsük egy nyugodt életet élni amíg a Jó Isten jónak látja.

Szüleim e-mail címe: lsiklosi@yahoo.com.ar

Egyelőre elbúcsuzom, köszönve a jó híreket. Szüleim is küldenek sok ölelést, adja Isten, valahol, valamikor találkozunk személyesen is.

Sok szeretettel üdvözlő Thomas Siklósi, Mar del Plata: tom_sik@yahoo.com.ar

Querida Zsuzsó:

Te agradezco el informe que me mandaste. Es una manera de acercarme a mis raíces. Lástima que vivo en Mar del Plata, de lo contrario estaría allí con ustedes siempre. Tengo algunos amigos también de la época de cserkész. Quisiera enviar una noticia para la comunidad húngara de la que también me siento integrante. El lunes 30 de agosto del corriente, me dan una distinción por mis 30 años de abogada. Hacen un acto en el Teatro Colón de Mar del Plata, con gran concurrencia de público, oportunidad en la que también una húngara recibirá su medalla.- Creo que no es poca cosa, me siento orgullosa, como también lo estaría mi padre. Circunstancia que deseo compartir con mis compatriotas húngaros.

Un cariño grande. Dancs Zsuzsa, Mar del Plata susanadancs@sinectis.com.ar

(Querida Zsuzsa: ¡Muchísimas felicitaciones! Tu éxito también nos hace sentir orgullosos a nosotros. Te agradecemos por compartir la noticia con nuestra comunidad de Lectores. La R.)

Queridos amigos del HungArgenNews:

Estas líneas son simplemente para agradecer a todos los que ayudaron a nuestro hijo Sebastián, con su donación de sangre, con sus oraciones y con su generoso interés. Gracias a Dios la operación cardiaca fue un éxito y en poco tiempo ya podrá volver al jardín y empezar a jugar y reírse como un nene normal de 3 años.

Muchas gracias a todos, con cariño,

Mónica y Fernando Makkos szilvassy@movi.com.ar

(Recordemos que el domingo 1º de agosto sucedió una tragedia de envergadura que tuvo amplia repercusión en la prensa mundial y en la conciencia de muchas personas: Un incendio devastó un centro comercial en el corazón de Asunción, Paraguay, causando la muerte de más de 400 personas. Se presume que lo que produjo este elevado número de víctimas fue el hecho de que el dueño, una vez desatado el fuego, aparentemente dio la orden de cerrar los accesos por temor a saqueos. Nuestro amigo y Lector, "Tito" Keve, nos escribe al respecto. La R.)

Estimados HungArgenNews:

"El día en que cerraron las puertas": Como reflexión a lo que pasó, no sé si notaron la manera en que se recibió la noticia aquí en la Argentina, en comparación de algunos países europeos; y las acciones preventivas que se tomaron, impulsadas por los propios medios de comunicación y los consumidores.

Aquí en Buenos Aires existen elegantes paseos de compras e hipermercados, pero si alguien se pone a revisar con criterio de seguridad y extrapolando una situación de incendio en un área de alta inflamabilidad, se encontraría con la siguiente sorpresa (al margen del efecto pánico):

Las puertas de salida de emergencia en el interior de los hipermercados normalmente no salen al exterior sino a sectores de depósitos, estacionamientos o, si se quiere salir por el acceso principal, (ejemplo: Jumbo, de Palermo), se encuentra con dos cintas transportadoras separadas en unos 80 m aprox. que confluyen ambas al interior del shopping (o al estacionamiento de la terraza, y sólo una de las cintas), y de ahí, a otros 50 m, se accede a la calle o al interior de otro estacionamiento.

Comiencen a visitar los shoppings y supermercados, pero con criterio de evaluación de riesgo, y les aseguro que lo de Paraguay fue un trágico aviso, como lo fue en su momento el "insumergible" Titanic.

Ahí se verá la diferencia entre los países civilizados, cuyos funcionarios se preocupan por la seguridad común, y los subdesarrollados, preocupados quién sabe por qué.

Honestamente, espero que nosotros los argentinos no seamos arrogantes, pensando que lo de Paraguay aquí nunca hubiera pasado... Saludos a todos, Alejandro Káli (a. Keve Tito) akali@ciudad.com.ar

Estimados miembros de la Comunidad Húngara del Paraguay:

Me complazco en anunciarles que el 3 de agosto se inició el nuevo curso de húngaro para principiantes en el local de la Universidad Americana. Las clases se dictan los martes y los jueves desde las 19.30 a 20.30 horas. Todavía están a tiempo para anotarse. No pierdan esta oportunidad, que es única en nuestro medio, gracias a la profesora Janka Poloskei y a la gentileza de Andres Benkő que nos cedió un aula para desarrollar este curso.

Atentamente,

Arq. Gábor Póka, Presidente, Asociación Húngara del Paraguay gaborka@conexion.com.py

Levél Budapestről:

Kedves Zsuzsó!

Nagyon megtisztelő lenne, ha hozzáférést tudnának számunkra biztosítani a HungArgenNews internetes hírlevélhez.

Hálás köszönettel és forró kézcsókkal az Anyanyelvi Konferencia nevében is:

Komlós Attila ak@axelero.hu A Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága, Budapest
(Kedves Attila! Máris elkezdjük a HAN küldését ezzel a számmal. Köszönjük érdeklődésüket! Szerk.)

Hírek a Bariloche-i Magyar Egyesületből:

Megvolt Barilocheban a Fiesta de las Colectividades 25 éves jubileuma! ... Túléltük! ... Július 8 - 11ig négy estén át összesen kb. **tízezer látogató** élvezte a 11 résztvevő európai ország ingyencégeit és csodálta a színes, változatos népitánc előadásait. Ez az óriási fesztivál egyéves komoly előkészítő munkát igényel a szervezőbizottság részéről, amelyben mindegyik ország két személlyel van képviselve. Idén a médiák részéről is nagyobb volt az érdeklődés, úgyhogy meghívtak bennünket egy helyi TV- és rádióműsorba is. **Mi - a magyarok** - július 3-án jöttünk össze a Szent István iskola konyhájában és 12 óra alatt megfőztük a **200 kg (!) pörköltet**, ami gulyás név alatt **160 kg nokedlivel** óriási sikernek örvendett. Különösen büszkék lehettünk idén a magyar **táncelőadásra**: új koreográfia, új szoknyák és **nyolc magyarszármazású gyerek** részvétele a tizenhat páros csoportban: Besenyi Solana, Enevoldsen Julieta és Pali, Fehér Cristian, Retezár Carina, Smekal Federico, Toth Kristóf és Katinka. Megható anekdóta, hogy a megnyitó tánclépéseket Kristóf tanította be a csoportnak, az idei cserkész táborban tanult "ördögtánc" alapján (köszönjük a Buenosból küldött segítséget!). Nagy örömmel töltött el, hogy immár másodszer látogatták meg a Fiestát **Szönyi Ferenc** nagykövet úr és kedves felesége - úgy hisszük, újfent nagyon jól érezték magukat. A teljesen felújított házikónkban a tormás virsli és a gyönyörű Dobos torta is sok vevőre talált és igen sokan a pálinka "lélekmelegítő" hatásával tértek haza a szép ünnepegről.

Hálás köszönettel tartozom kis kolóniánk oly lelkes tagjainak, akik önfeláldozó munkájukkal és kevés szabadidejük bevetésével (nálunk téli főszezon van!) hozzájárultak ehhez a nagy sikerhez!

Most viszont már buzgón készülünk az augusztus 20-i fogadásra és előre örülünk, hogy részesei leszünk a Magyar Szolidaritás világművelő tűzgyújtásának!

Baráti üdvözléssel: Retezár Mónica moka_retezar@yahoo.com.ar (kiemelések tőlünk. Szerk.)

Querida Trixi:

Mi cariño para ti y toda la comunidad húngara. Los recuerdo siempre. Son parte de mi vida.

Marta Romano gertrudisromano@yahoo.com.ar

Tisztelt Szerkesztőség!

Rendszeresen olvasom írásait és nagy örömmel tölt el, hogy milyen lelkesedéssel ápolják a magyar hagyományokat Dél-Amerikában.

Jómagam egy kicsi Nógrád megyei faluból, Kazárról származom, jelenleg Budapesten élek, és a magyar népviselet és népművészet hagyományainak ápolása szívügyem. A magyar néphagyományokat szeretném a világon minél több helyre eljuttatni és megismertetni az ott élőkkel. Szülőfalum és családom sokat tesz a helyi Kazár-i népviselet ápolásáért. A kazári Bokréta táncegyüttes Európa számos országában megfordult, nagy tetszést aratva.

Az iránt érdeklődöm, hogy érdeklí-e önöket a Kazár-i népviselet és hagyományok, volna-e kedvük, amennyiben még nem ismerik, megismerkedni a kazári népviselettel.

Tisztelettel: Kovács Péter petikovacs@freemail.hu

GYÓGYSZERÉSZEKNEK: Önökhöz fordulunk a következő kéréssel:

Külföldön élő magyar gyógyszerészekkel szeretnénk kapcsolatba lépni. Kérésünk, hogy aki ismer magyar gyógyszerészt, az adja meg az elérhetőségét/e-mail címét. Minden segítséget előre is köszönünk.

Szívélyes üdvözlettel Weis Laszlo / Hung Lobby, Budapest/ freelife@freestart.hu

Üdvözlöt Magyarországról!

Szervusztok! *** Üdvözlünk mindenkit Magyarországról, Budapestről, Budáról! *** De jó így kapcsolatba lépni Veletek! Én azon dolgozom, hogy a világnak be lehessen mutatni Magyarországot, interneten, német-angol-olasz-francia-spanyol (és magyar) nyelven, hátha kedvük lesz meglátogatni, vagy legalább befolyásolni az ismeretüket.

Rengeteget fotózunk, több éve, 12000 képünk van interneten, sokat autózunk, abból üzemelünk, hogy a szolgáltatóktól kapott pénzből bővítjük a rendszert. Köszönöm ha tudtok segíteni abban, hogy legalább a külföldiek megismerjék a weboldalamat, talán felismerik a régi szülőfalut, a várost, a látnivalókat!

Örömmel fogadnék web-címeket, linkeket, hogy a weboldalamra tegyék külföldi társkeresőket, jó terület bemutató oldalakat, hogy az itthoniak kicsit tudjanak tájékozódni. Én is szívesen segítek bármiben, csomagküldésben, szervezésben! Üdvözlettel,

Erdőfi-Szabó Attila, Telefon: 0036 30 940 59 89, Budapest boss@hungariantravelinfo.hu

Nagyon köszönöm, a honlapom: www.hungariantravelinfo.hu, vagy www.szeporszag.hu, www.touristinform.hu

A LAMOSZSZ (Latin-Amerikai Országos Szervezetek Szövetsége), Federación de Entidades Húngaras en Sudamérica megalakulásának hírére bejött levelek. (Elnökasszony: Kunckelné Fényes Ildikó, Caracas, Venezuela, kunckel_ildiko@ka2.net):

1) Kedves Ildikó!

Örömmel olvastam bejelentését, hogy megalakult a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége, és hogy annak első elnöke lett. Gratulálok az eseményhez és eredményes munkát kívánok a dél-amerikai magyarság összefogásában.

Valóban ezt a szervezetet már régen meg kellett volna valósítani a dél-amerikai magyarság érdekében. Most, **a tengeren túli magyarság megmaradása és túlélése 24. órájába érkezünk**. Ha nem fogunk össze identitásunk megőrzése érdekében, akkor ha nem is nyomtalanul, de beolvadunk, felszámolódunk.

Ezért kezdeményeztem öt évvel ezelőtt Ausztráliában az identitáskonferenciák szervezését, hogy közösen **az ausztrál és magyar kormányok támogatásával**, - a multikulturalizmus jegyében, - tegyünk pozitív lépéseket nyelvünk és kultúránk megőrzésére, és e kincseknek gyermekeink és unokáink számára való átadására.

Az általam rendszeresen küldött tájékoztató anyagból értesülhetett arról a kezdeményezésemről, hogy a **déli féltekén élő magyarok számára** a nekünk megfelelő januári időszakban rendezzenek Magyarországon intenzív művelődésszervezői és nyelvi képzéseket. Ennek eredményeként valósult meg **idén januárban** a "Kapocs" képzés a Magyar Kultúra Alapítvány rendezésében és az Apáczai Közalapítvány támogatásával. Ezen a képzésen 15 ausztráliai és két dél-amerikai vett részt. **Hogy lesz-e folytatása?** Ez jelenleg kétséges, mert a **magyar költségvetés lefaragásával** visszavágások észlelhetők minden vonalon. A Balassi Intézet főigazgatóját leváltották és **a hungarológiai képzést megszüntetik**. A napokban kaptam az értesítést az Oktatási Minisztériumból Dr Zilahi László fősztályvezetőtől, hogy "a Balassi Bálint Intézet keresztféléves hungarológiai programját megszüntetjük, mert túlságosan költséges volt az alacsony kihasználtsághoz képest". **Dr Zilahi márciusban járt Argentínában egy háromtagú küldöttséggel**. Ő pontosan tudja, hogy milyen fontos és lényeges a déli félteke magyar származású fiataljainak ez a hungarológiai képzés, amin elég szép számban vettek részt fiataljaink. Innen Ausztráliából már vagy egy tucatnyi az elmúlt három évben. Igazából most indult volna be, **most növekedett volna a képzés utáni érdeklődés** az itteni unokanemzedék körében, az eddigi résztvevők pozitív értékelése eredményeként.

Javasolnám, hogy tartsuk a kapcsolatot és **alakítsunk ki közös platformot** a déli félteke magyarsága érdekében megvalósításra váró feladatok számára **a magyar kormányzat és közalapítványok felé**.

Szívélyes üdvözlettel: Kardos Béla, Ausztrália kardosbj@bigpond.com (kiemelések tőlünk. Szerk.)

2) Kedves Ildikó!

Nagy örömmel olvastam jelentésedet. Az Amerikai Magyar Szövetség nevében is küldöm köszöntésünket a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetségének megalakulása alkalmából és a jó Isten áldását kérem munkásságotokra.

Láthatjuk, hogy úgy mint az elmúlt félévszázadban, ezután se számíthat a nyugati magyarság senki segítségére, csak sajátmagunkra.

Remélem, hogy az MVSZ-ben kialakult személyes ismeretségek hozzájárulnak, hogy az Észak- és Dél-Amerika-i (magyar) kapcsolatok (az európaikkal együtt) a külföldi magyarság és nemzetünk hasznára lesznek.

További jó munkát kívánok, cserkészszeretettel,

Beke Imre, az Amerikai Magyar Szövetség nevében ibeke@hvc.rr.com

3) *(ékezet nélkül bejött levél)*: Kedves Ildiko!

Az Eszak-Amerikai Országos Magyar Szervezetek Szovetsege neveben gratulalunk is sok sikert kivanunk munkatokhoz. Remeljuk, hogy epp ugy a jovoben, mint az elmult nehany evben minden tekintetben tamogatni tudjuk egymast. Hiszen osszefogasban az ero. Az emigracio keseru kenyere megtanította mindannyiunknak, hogy csak onmagunkra szamithatunk. Tehat **a Nyugati Magyarsag csak onmagara szamithat**. Ezert kell osszefognunk es egymast tamogatnunk.

Sok szeretettel udvozollek es koszontelek,

Somorjai Bessenyei Agnes, Kanadai Magyar Kulturalis Tanacs elnok, ÉAOMSZSZ igazgato magyarelet@yahoo.ca
Szoke Janos, ÉAOMSZSZ kanadai alelnok, Niagara Falls-i Arpad Hall elnok arpadhalle@hotmail.com

Feliratkozási lehetőség:

Feliratkozás a **MagyarOnline.net** Hírlevelre!

Amennyiben feliratkozna a Kárpát-medencén kívül élő magyarok honlapja, a MagyarOnline.net

(<http://www.magyaronline.net>) hírlevelére, akkor ezt megteheti MagyarOnlineNet-owner@yahoogroups.com

Udvozlettel, a MagyarOnline.net Szerkesztosege

KERESTETÉS:

Tisztelt Haynalné Kesserű Zsuzsanna!

Az argentinai magyar konzulátusnak írtam e-mailt és az ön címét adták meg, hátha tud segíteni. Írták, hogy Ön egy elektronikus hírújságjának szerkesztője. A neten böngészve találtam pár oldalt, ahol "**Hodola**" **vezetéknevű** személyeket említenek. (A Google keresővel kerestem rá). Mivel tudom, hogy sok magyar él ott, elképzelhető, hogy nem csak névrokonok vagyunk. Magyarországon a vezetéknevem elég ritka, és arra gondoltam, jó lenne felvenni velük a kapcsolatot valahogy. A konzulátuson nem tudtak segíteni, megnézték a telefonkönyvet, valamint mondták, hogy nincs központi lakcím-nyilvántartás. Kérem, ha tud, segítsen!

Válaszát várva köszönettel:

Hodola Zita (Magyarország) hozitus@freemail.hu

Ismétlés: Egy előzőleg közölt KERESTETÉS-re kaptunk választ Keltos Istvántól. Ezek szerint a keresett **Hollósy Alajos** valóban Törökországból került át ide Argentínába, valószínűleg átment Brazíliába a 60-as évek folyamán, azonban újból visszajött Buenos Airesbe. Itt kb. 12-15 évvel ezelőtt az utcán összeesett, szívszélhűdést kapott és a kórházba való szállítása alatt meghalt. – A szomorú hírt szerkesztőségünk már közölte az öt Magyarországról kereső, aggódó rokonokkal.

Az unokájától, Kelemen Anett-től bejött kérés: Nagyon köszönné, **ha bárki tudna még részleteket** adni a nagypapa halálának közelebbi körülményeiről és főképpen arról, hogy **kik és hol temették?** Köszönjük az Olvasók figyelmét! *(Itt megadjuk az érdeklődő, aggódó unoka címét kelemen.anett@freemail.hu) és az esetleges levélváltásról kérnénk másolatot címünkre hungargennews@arnet.com.ar . Szerk.)*

Kik ünnepelnek szeptemberben? A kolónia szeptemberi születésnapjai:

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO= Magyarországon él).

1. **Benkő** Etel / **Benkő** László / **Gorondi** István – 2. **Kovács-Baráth** Babszi / **Zombory** Michelle – 3. **Kiss** Péter / **Lovricsné** Wojno Lalka / **Olsavsky** Paula (USA) / **Szilágyi** János (Ausztrália) – 4. **Dombay** Jenőné Mielke Regina (kórus) / **Schirl** Ilona (97!) – 6. **Kazinczy** Ferenc – 7. **Kiss** Violeta (öo) / **Weber** Isabel (öo) – 8. Giménezné **Kesserű** Anikó – 9. **Fülöp** János / Olmedoné **Jándy** Beatrix – 10. id. **Zaha** Sándorné Bea – 11. **Németh** Gyula / Lizardiné **Vass** Katalin (Spanyolország) – 12. **Kalpakian** Artin / **Olsavsky** Patricia – 13. **Lencz** Károly – 14. **Bassó** Zsuzsanna / **Lányi** Mátyás / **Remete** Tamás (USA) – 15. **Tcharykow** Sergio / **Witis** Mario (kórus) – 16. özv. **Némethné** **Siraky** Lenke – 17. özv. **Papp** Jenőné Babi / **Fehér** Tordai Magdalena / **Földényi** Ottó (MO) / **Vértessy** Dani – 18. **Honfi** László (MO) – 20. **Bonapartian** Juan / özv. **Monostory** Jánosné Ildikó– 22. **Demes** Sándor – 23. **Honfi** Ágnes (MO) / **Vass** Dénesné Sümegi Ilona – 24. Montiné **Zöldi** Verónika – 25. **Farkas** Nándorné Edit – 26. **Pérez** Leidemann Nati – 27. **Egey** Gyula / **Gorondi** Pál (MO) / **Süllös** Lenke – 29. **Asteggiano** Ana María (89!öo) / **Kölley** Gyurkabá (MO) / **Szilágyi** Péter - 30. **Jeszenszky** Attila.

ISTEN ÉLTESSE AZ ÜNNEPELTJEINKET!!

El Chef recomienda: ¡Para tomar el té en compañía de buenos amigos!

PASTEL DE MANZANAS (almáspite)

Para la pasta: 400 g de harina, 1 huevo, 150 g de manteca, 10 g de levadura fresca de panadero, 2 terrones de azúcar, leche, sal.

Para el relleno: 1 kg de manzanas, 100 g de azúcar, 50 g de nueces molidas, 1 pizca de canela en polvo, pan rallado hecho con bizcochos secos, ralladura de un limón, 1 huevo.

Dejar subir la levadura en ½ dl de leche tibia azucarada, luego amasarla con la harina, el huevo, la manteca, una pizca de sal y leche suficiente para obtener una pasta no muy dura. Trabajarla bien, cubrir con un paño limpio y dejar que suba en un lugar templado.

Dividir la masa en dos partes, estirar una de ellas, ponerla en una placa untada con manteca y enharinada, y espolvorear con el pan rallado azucarado.

Pelar las manzanas, rallarlas y prensarlas un poco, mezclarlas con el azúcar, la canela, las nueces molidas y la ralladura del limón.

Colocar este relleno encima de la masa espolvoreada con el pan rallado, cubrir con la segunda parte de la masa igualmente extendida y pinchar con un tenedor. Pintar con huevo batido y poner a horno mediano hasta que esté bien dorado.

Cortar cuando esté enfriado.

Bon appétit!

6) Komoly témák / Párrafos de seriedad

*Lema: El saber no ocupa lugar. Sólo nos aumentará nuestro espíritu de pertenencia.
La esencia más pura del ser humano que le es posible adquirir es - su cultura.*

Temas tratados en esta entrega del HungArgenNews:

- **Efemérides**
- **Miscelánea**

- **Efemérides - Megemlékezések**

21 de septiembre: ¡Día de la Primavera, Día del Estudiante!

Szeptemberi gondolat:

Habár nap mint nap hallgatjuk és olvassuk Isten írott üzenetét, mégis külön ünnepet szentelünk a Bibliának. Szeptember 26-án Szentírás vasárnapja lesz. Isten igéjének figyelmes hallgatása nemcsak füllel, hanem szívvel is, valamint annak a megtétele mindannyiunk életében nagyon fontos. Erre gondolva szívleljük meg egy ma élő Krisztus-követő testvérünknek, *Vágvölgyi Évának* szavait, aki a Szt. Jeromos Bibliatársulat munkatársa:

„Add meg Uram a szólás kegyelmét, hogy mindig jókor és azt mondjam, amit kell. Add, hogy hasonlóvá legyek Hozzád, akinek szavai életet, fényt és örömet adtak, aki olyan szavakat mondtál, melyeknek még az írásban laposra vasalva, évezredek is van életük.” *IVágvölgyi Éva*

(bb)

➤ **Miscelánea – Vegyes témák**

En este número prescindimos de publicar las notas previstas por falta de espacio. Gracias por su comprensión. La R.

7) E-lektronevetés / Cyberisa

Vicc a “szocialista világból”:

Krausz bácsi vallási okokból zárva tartja az üzletét szombatonként, de közlik vele, hogy mivel hat napos a munkahét, ezért ha nem nyit ki, már húzhatja is le a rolot. Elmegy hát a rabbihoz, hogy megtudja, mitévő legyen?

- Nyissál ki fiam szombaton is, hisz ez is benne van a törában!
- Miféle törában?
- Hát a diktatórában!

9) Intézményeink (állandó rendezvények) / Nuestras Instituciones (actividades permanentes)

Ez a fejezet évente kétszer (január és július) jelenik meg. – Publicamos esta sección en enero y en julio.

Előző számok honlapunkon megtalálhatók:

Puede encontrar los números anteriores en nuestro sitio de la Web:

www: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

(En esta sección se publican las direcciones y aquellas actividades que son semanales o mensuales. **Les solicitamos a las respectivas autoridades que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial.**)

10) Szerkesztőség / La Redacción

Nuestro sitio en Internet: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

Confidencialidad: La base de datos de HungArgenNews, que se está ampliando constantemente con nuevas direcciones, NO es pública: no se vende ni se regala; es confidencial. Hay personas que expresamente no desean que se publique su dirección de e-mail, mientras que otras quieren que sí aparezca publicada para que puedan ser contactadas. Respetando la voluntad de las primeras, si desea que no se publique su dirección, envíe un breve mensaje al Correo de lectores. hungargennews@arnet.com.ar

Por sección 301, párrafo (a)(2)(C) del decreto S. 1618 título 3º, aprobado por el 105º Congreso Base de las Normativas Internacionales sobre SPAM, este e-mail no podrá ser considerado SPAM mientras incluya una forma de ser removido.

Las colaboraciones a HungArgenNews se modificarán si tuvieran errores de ortografía, gramaticales, de estilo, de puntuación, o por falta de espacio. Aspiramos a la mayor excelencia posible de nuestro producto, tanto en contenido como en forma. Recibiremos también críticas y/o sugerencias en cuanto a qué les interesaría leer a nuestros lectores. Escribir a hungargennews@arnet.com.ar

El Equipo de HungArgenNews consta de:

Editores responsables: Constantino Alitisz cmalitisz@yahoo.com.ar y Matías Lomniczy mloffic@arnet.com.ar

Co-editores, confección de la portada y envío del Newsletter: Alejandro y Alexandra Zaha azaha@arnet.com.ar

Redacción, corrección de textos y moderadora: Susana Kesserü de Haynal haynal@newage.com.ar

Ayuda en la corrección de textos y trabajos de secretariado: Trixi Graul de Bonapartian trixibon@yahoo.com

El Logo fue diseñado por Julia Honfi honfijulia@freestart.hu

Corresponsal en Bariloche: Mónica Retezár, presidenta de la Asociación Húngara moka_retezar@yahoo.com.ar

Corresponsal en París: Suzanna Szekeres Szabó suzanna.szabo@ces.fr

Contribuciones voluntarias para colaborar con los gastos del HAN:

- Depósito** en la Caja de Ahorro del BankBoston N° **0926/01000953/62** (a nombre de Asociación Cultural EMESE). Se puede realizar vía cajero "humano" o Terminal de Autoservicio (es más rápido).
- Transferencia Bancaria:** Datos necesarios: CBU: 015 092 610 100 000 095 3626; CUIT: 30-65 682 719-6 (los espacios en blanco son a los efectos de una más fácil visualización).
- Enviar un cheque** (desde el extranjero: en cualquier divisa convertible) por correo, a nombre de "Asociación Cultural EMESE no a la orden", a la dirección: c/o Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires.
- En el Club Húngaria:** en la Biblioteca, los viernes de 19 a 21 hs., o en la Secretaría, al Sr. Gustavo Zumpf, en su horario (teléfono 4799-8437). En su defecto, queda nuestro infalible Omar, a quien se le puede entregar un sobre con indicaciones.

En el caso de depósitos o transferencias, por favor avisarnos por e-mail a hungargennews@arnet.com.ar

Lapzártá / Cierre de la edición: minden hó 15-én / día 15 de cada mes. Atrasos llamar al 4723-3655.

Gracias por compartir esta comunidad virtual y por recomendar este Newsletter entre sus familiares, amigos, colegas y conocidos. ¡Hasta la próxima!